

[28th February 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, பழனி, பாலாறு, பொருந்தலாறு திட்டம் என்பது நீண்ட நாட்களாக பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டே யிருக்கிறது. அது எத்தனை ஏக்கருக்குப் பயன்படக்கூடிய திட்டம்? எவ்வளவு ரூபாய் அதற்குச் செலவாகும்? குதிரையாறு திட்டம் ஏற்கனவே வேலை நடத்தவேண்டி, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சட்டமன்றத்தில் பட்ஜெட்டிலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற விவரமும் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டு திட்டங்களும் நீண்டநாட்களாக இருக்கின்றன. எப்போது வேலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று திட்டமாகக் கூறமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : மதிப்பிட்டுச் செலவு ரூ. 2.56 கோடி பயன்பெறக்கூடிய பரப்பளவு உறுதிப்படுத்தப்படவேண்டிய தற்போதைய ஆயக்கட்டு 10,000 ஏக்கர். புதிய பரப்பளவு 4,500 ஏக்கர். இந்தத் திட்டத்திற்கு ரூ. 2.50 கோடி செலவாகும். இது குறித்து மத்திய நீர் விசை ஆணைக்குழு விவரமாக ஆய்வு செய்யுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் பயன்பெறக் கூடிய பகுதி கடந்த காலத்தில் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டு வறண்ட பின்தங்கிய பகுதியாதலால் இத்திட்டத்தை வருவாய்த்துறை வாரியம் பரிந்துரை செய்துள்ளது.

குதிரையாற்றின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் ஒன்று கட்டும் செயற்குறிப்பின் நோக்கம், ஆயக்கட்டில் சேர்க்கப்பட்டு, பாசனவசதி அளிக்கப்படாத 1,500 ஏக்கருக்கு பாசன வசதியை உறுதிப்படுத்துவதும், சுமார் 500 ஏக்கரை புதிதாக பாசனத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதும் ஆகும் என்று பாசன தலைமைப் பொறியாளர் தெரிவித்துள்ளார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கருத்து கிடைத்தவுடன் இந்த செயல் குறிப்பு உறுதி செய்யப்படும் என்று அவர் தெரிவித்துள்ளார்.

Commissioner, Sivakasi Municipality

*74 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of complaints received against the Sivakasi Municipal Commissioner in 1967; and

(b) the action taken thereon by the Government?

சிவகாசி நகராட்சி ஆணையாளர்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சிவகாசி நகராட்சி ஆணையாளர் மீது 1967-ல் எத்தனை புகார்கள் வந்தன?

(இ) அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

28th February 1969]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: (அ) சுமார் பத்துப் புகார்கள் வந்தன.

(இ) குறிப்பிட்ட ஆணையாளர் சிவகாசியிலிருந்து மாற்றப் பட்டு, அவர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

திரு. சா. கணேசன்: அந்தப் பத்துப் புகார்கள் என்ன வகையான புகார்கள் என்று அறிய அமைச்சர் உதவி புரிவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: பொதுவாக நிர்வாக சம்பந்தமான குறைகள் என்றுதான் வந்திருக்கின்றன. மேற் கொண்டு விவரம் அளிப்பது பொது நலனுக்கு உகந்ததல்ல.

Street lights of Ramanathapuram Municipality

* 75 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that all the street lights of Ramanathapuram Municipality were not burning in March-April 1968 in spite of repeated complaints made to the Electricity Department in this regard; and

(b) if so, the reason for the Electricity Department not having taken prompt action?

இராமநாதபுரம் நகர சபையின் தெரு மின்விளக்குகள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968 மார்ச்-ஏப்ரலில் இராமநாதபுரம் நகரசபையின் தெரு மின் விளக்குகள் எரியவில்லையென பன்முறை மின்சார இலாகாவுக்குப் புகார் செய்தும் நகர விளக்குகள் அனைத்தும் எரியவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், மின்சார இலாகா உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காமைக்கான காரணமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: (அ) & (இ) குறிப்பிட்ட புகார் எதுவும் மின்சார வாரியத்தினால் பெறப்படவில்லை. இருப்பினும், பல தெரு விளக்குகள் எரியவில்லை என்ற செய்தி 8—4—1968 தேதியுள்ள தினத்தந்தியில் வெளியாகிற்று. நகரத் திணை மொத்த 724 தெரு விளக்குகளில் 11 எரியிழை மின் விளக்குகளும் 11 குழல் விளக்குகளும் பழுதுற்று எரியாமலிருந்தன என்பது அன்றிரவு நடத்திய சுற்றுக் காவலின்போது தெரியவந்தது. எரியாத 11 எரியிழை மின் விளக்குகளுக்குப் பதிலாக Filament Lamps 9—4—1968 அன்று புதிய விளக்குகள் போடப்பட்டன. எரியாதிருந்த 11 குழல் விளக்குகளுக்குப் பதிலாக புதிய விளக்குகள் பின்னர் போடப்பட்டன.

திரு. சா. கணேசன்: ராமநாதபுரம் நகரசபை மட்டுமல்ல, பல்வேறு நகரசபைகளில் மின்சார வாரியம் 'மொரிண்டினென்ஸ்' எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் பகுதிகளிலே விளக்கு எரியவில்லை.

[28th February 1969]

அதற்குக் காரணம் கேட்டால் பல்பு அல்லது மற்ற சாதனங்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய முயற்சிக் குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : கேட்கப்பட்டிருக்கிற கேள்வி ராமநாதபுரம் நகரசபையில் எரியாத விளக்குகளைப் பற்றியது. இந்த விவரம் தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : ஏற்கனவே பல நகரசபைகளிலிருந்து இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்ததன் பேரில் மின்சாரவாரிய அதிகாரிகளும், நகரசபை அதிகாரிகளும் சேர்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஏற்பாடு செய்ததால், அந்தப் பற்றாக்குறை இப்போது நீக்கப்பட்டு நிலைமை சீராக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that the House will meet at 3 p.m. on Saturday, that is, to-morrow. This change is only for to-morrow. The sittings for other days will be considered by the Business Advisory Committee. Now we will resume discussion on the Governor's Address.

III.—POINT OF ORDER RE REPORT IN "MURASOLI"

4-20
p.m.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். திரு. கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு அவர்கள் அன்று பேசியபோது என்ன பேசினாரோ அதற்கு மாறாக அவர் பேசியதாக இன்னொருவர் பேசி அது பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அது அவர் மீது கெட்ட அபிப்பிராயம் ஏற்படுத்தக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அவர் பேசியது இங்கு ரிகார்டு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அவர் பேசியது வேறுவிதமாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறதா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அவர் பேசியது "இப்படி இரு தரப்பிலுமே தேர்தல் நடத்தி ஜனநாயகத்தை நாம் பாதுகாக்க வேண்டுமா? இது இந்த நாட்டிற்குப் பெரிய அவமானம். இருவருமே உணர வேண்டும். அத்தகைய நிலையில் நாம் தேர்தலை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் தேர்தலை நடத்தி முடிக்க இரு தரப்பிலும் எவ்வளவு பெரிய ஆயத்தங்கள், எவ்வளவு சிரமங்கள் தேவைப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால் நாடு எந்த நிலையில் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது? மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? நாட்டிலே அரசாங்கம் இருக்கிறதா என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதில் ஏற்படாதா? இதை நாம்

28th February 1969] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

படிப்பிணையாகக் கொண்டு எதிர்காலத்தினை நல்லதாக உருவாக்க வேண்டும்." இது அவர் பேசியது. இங்கே உள்ள 'முரசொலியில்'.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அந்த டிரான்ஸ்கிரிப்டை பார்த்துத்தான் நான் சொல்ல முடியும். பத்திரிகையில் எப்படி எப்படியோ போடுகிறார்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : திரு. கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு அவர்கள் அப்படிப் பேசியதாக போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அப்படி பேசவில்லை. வேறுவிதமாகப் பேசியதாக இன்னொருவர் சொன்னதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். முதலமைச்சர் சொன்னதாகப் போட்டிருக்கிறது. "பழைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு மேல்சபையில் அழகாகச் சொன்னார். நீங்கள் தவறு செய்தீர்கள் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். நாங்கள் தவறு செய்தோம் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். இரண்டு பேர்களும் தவறு செய்தோம் என்று அந்தப் பெரியவர் கிருஷ்ணசுவாமி நாயுடு ஒத்துக் கொண்டார். நாங்கள் தவறு செய்ததாக அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். நாங்கள் அவர்கள் சொல்வதை அங்கீகரிக்கிறோமா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம்."

திரு. என். வி. நடராசன் : இதில் கருத்து அடிப்படையில் ஒன்றும் வித்தியாசம் இல்லையே?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இரு தரப்பிலும் நாம் தவறு செய்து இருக்கிறோம் என்று பொருள்படத்தான் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இங்கு பேசி இருக்கிறார்கள். அதுதான் சுட்டிக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : நான் அந்த டிரான்ஸ்கிரிப்டைப் பார்த்து விட்டுத்தான் சொல்ல முடியும்.

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* திரு. டி. கே. சண்முகம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். 'தமிழ்நாடு' என்று நமது மாநிலத்திற்கு பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளதை வரவேற்கும் முறையில் ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதை படித்தபோது என்னுடைய உள்ளம் பெருமிதத்துடன் விம்மியது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழரசுக் கழகத்தாராகிய நாங்கள் முந்தைய காங்கிரஸ் அரசு இருந்த போது இதற்காக போராட்டங்கள் நடத்திய நினைவுகளெல்லாம் என் மனக்கண் முன்னே நிழலாடி நிற்கின்றன. 1961-இல் தமிழ்நாடு பெயர்ப் போராட்டத்தில் நேரடியாகக் கலந்து கொண்டு சிறை சென்றவன் என்ற பெருமை எனக்கு உண்டு என்பதை மிக அடக்கத்துடன் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். போராட்டத்தன்று நான் கொடி ஏந்தி புறப்பட்டபோது என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் புரட்சி நடிகர் எம். ஜி. ராமசு

[திரு. டி. கே. சண்முகம்] [28th February 1969]

சந்திரன் அவர்களும், இலட்சிய நடிசுர் திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன் அவர்களும் அந்தக் களத்தில் வந்து எனக்கு மாலு குட்டி வாழ்த்துக் கூறி வழி அனுப்பி வைத்த சீர்மையை நான் நன்றியோடு இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புரட்சி நடிசுர் அவர்கள் அன்று சொன்னார்கள். “நீங்கள் போராட்டத்திற்கு முந்திக்கொண்டீர்கள், நீங்கள் முன்னே செல்லுங்கள், உங்களுக்கு பின்னால் நாங்கள் வருவோம்,” என்று அவர்கள் ஆர்வத்தோடு—உணர்ச்சியோடு கூறினார்கள். அந்தப் பசுமையான நினைவுகளை நான் என்றும் மறக்க முடியாது. அன்று நாங்கள் நடத்திய போராட்டம் நிறைவு பெறவில்லை. ஓரளவிற்குத்தான் வெற்றி பெற்றது. ஆனால் புனிதமான, வரலாற்று சிறப்பு வாய்ந்த ‘தமிழ் நாடு’ என்ற அந்தப் பெயரை மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிகச் சீர்மையான முறையில், பாரதப் பேரரசினை ஒப்புக்கொள்ள வைத்ததுமல்லாமல், அவர்களைக் கொண்டே புகழவும் வைத்த அந்தப் பெருமைக்கு, நாங்கள் என்றென்றும் தமிழக அரசினைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைப் பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிடும்போது, “நமது மாநிலத்தின் இப்பெயர் மாற்றம், தமிழ் மக்களின் நெடுநாளைய வேட்கையை நிறைவேற்றும் வகையில் அமைந்துள்ளது. ‘சென்னை மாநிலம்’ என்றதுமே இந்நாடு முழுவதிலும், பிற இடங்களிலும் பொது மக்களின் இதயத்தில் சில உயரிய நிர்வாக நெறிமுறைகள், மனத் தூய்மை, செய்வினைத் தூய்மை இயைந்த பொது வாழ்வு—இவை போன்ற நினைவுகள் இணைந்தெழுகின்றன. இம் மாநிலம் மேற்கூறிய உயர்ந்த மரபுகளை பரிந்தோம்பிக் காப்பதோடு, அது இப்போது புனைந்துள்ள புதிய பெயரோடு இணைந்துள்ள வரலாற்று மரபிற்கிணங்கவும் செயல்படும் என்பதில் எனக்கு ஐயப் பாடிಲ್ಲ.” என்று மிக அருமையாக கூறி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வார்த்தைகள் மிகப் பொருத்தமுடையதாகும். அந்த வார்த்தைகள் தமிழக அரசின் எதிர்கால செயல் திட்டங்களை சூசனையாக விளக்குவதாகவும் அமைந்துள்ளது என்பதை பார்க்கும் போது அதற்காக நான் நன்றி கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வித்துறையைப் பற்றி ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பாக ஏதும் இல்லை என்றாலும், கலைஞர் அவர்களை முதல்வராகக் கொண்ட அமைச்சரவையினர் எல்லாத்துறைகளிலும் தாய்மொழியாகிய தமிழை இடம் பெறச் செய்யும் வகையில் விரைந்து பணியாற்றுவார்கள் என்பதில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு. பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக கலைஞர் அவர்கள் இருந்த காலத்தில் தமிழுக்கு முதன்மை தேடித் தரும் முறையில் அவர்கள் மிக அருமையாக செயலாற்றி இருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் பார்த்து மகிழ்ச்சியோடு பல கூட்டங்களில் பாராட்டி இருக்கிறோம். எனவே, கல்வித் துறையில் மேலும் தமிழுக்கு முதன்மை தேடித் தரும் வகையில் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் சுடர் விளக்காக நின்று ஒளி வீசும் என்பதில் எங்களுக்கு சிறிதும் ஐயப்பாடிಲ್ಲ. ஆனால் சுடர் விளக்காக இருந்தாலும் தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டும் அல்லவா? அதைப் போல

28th February 1969] [திரு. டி. கே. சண்முகம்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற கட்சி விளக்கிற்கு தமிழரசுக் கழகம் தூண்டுகோலாக விளங்கும் என்பதை அடக்கத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தாகூர் நாடக அரங்கத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் உதவியோடு தாகூர் நாடக அரங்கம் தென் மாநிலங்களில் அமைக்கப்பட்டு வந்தது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், நம்முடைய தமிழகத்தில் தலைநகரான சென்னையில், தாகூர் அரங்கத்திற்கு அடிக்கல் ஏறத்தாழ 8 ஆண்டுகளுக்கு முன் நாட்டப்பட்டது. அடிக்கல் நாட்டி 8 ஆண்டுகள் ஆகிய பிறகும் கூட தாகூர் நாடக அரங்கம் இன்னும் உருவாகவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது நாடகக் கலைஞர்களாகிய எங்களுக்குக் கல்லாம் மிகுந்த மன வேதனை ஏற்படுகிறது. முந்தைய ஆட்சியிலிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தோடு நாங்கள் எவ்வளவோ கடிதப் போக்குவரத்து வைத்துக்கொண்டும், எத்தனையோ முறை கூட்டங்களில் எடுத்துச் சொல்லியும், எங்கள் வேண்டுகோள் அவர்களுக்கு கேட்கவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு, கலைஞர்கள் அமைச்சர்களாக வந்துவிட்டார்கள், நிலைமை மாறும், கலை அரங்கம் உருவாகி விடுமென்று நாங்கள் நம்பினோம். ஆனால் ஏறத்தாழ இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அது இன்னும் உருவாகவில்லை என்பதை பார்க்கும்போது எங்களுக்கு மிகுந்த கவலை ஏற்படுகிறது. கன்னடம், ஆந்திரம், கோளம் ஆகிய மாநிலங்களில் எல்லாம் தாகூர் நினைவு அரங்கம் கட்டி முடித்து செயல் பட்டும் வருகின்றன. கன்னடத் தலைநகராகிய பெங்களூரில் உள்ள தாகூர் நாடக அரங்கில் நாங்களை நடித்துமிருக்கிறோம். தமிழகத்தில் மட்டும் ஐந்தாறு அறைகளைக் கட்டியதோடு அரங்கம் அஞ்ஞையாக நிற்கிறது. சென்னையில் தாகூர் நாடக அரங்கம் உருவாவதில் அரசுக்கு எந்த வகையில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன; அது எப்போது உருவாகும் என்பன போன்ற விவரங்களை எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களானால் நாங்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைவோம். ஆறுதல் பெறுவோம் என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தாகூர் நாடக அரங்கத்திற்கான முயற்சிகள் இந்த ஆண்டு தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சண்முகம் : மிக்க நன்றி.

தமிழரசு கழகம் ஒரு கலாசார இயக்கம். அந்தக் கலாசார இயக்கத்தின் சார்பில் நான் இங்கே அமர்ந்து இருப்பதால் கலாசாரத் துறையைப் பற்றி நான் ஒன்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழக அரசியலில் தனியாக ஒரு கலாசாரத் துறை இருக்க வேண்டுமென்பதை பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம் நாடு புராதனமான நாடு. நம் நாட்டின் கலைச் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுபவை நம் நாட்டின் வானளாவிய கோபுரங்களும் பிரம்மாண்டமான ஆலயங்களும். அந்த ஆலயங்களிலே உள்ள சிற்பங்களும் ஆலயச் சூழலிலே வளர்ந்து வரும் கலைஞருமாகும். அவற்றிலேதான் நமது பண்பாட்டுச்

[திரு. டி. கே. சண்முகம்] [28th February 1969]

சிறப்பினை நாம் காண முடிகிறது. அத்தகைய சிறப்பினை நாம் பேணிக் காப்பதோடு இசை, நடனம், நாடகம், சிற்பம், ஓவியம் முதலிய அருங்கலைகளையெல்லாம் சிரிய முறையிலே வளர்க்க வேண்டும். ஆகவே, கலாசாரத் துறைக்கு என்று ஒரு உதவி செயலாளரை நியமித்து அவர் பொறுப்பில் இந்தக் கலாசாரத் துறை செயல்பட்டுவருமானால், சிறப்பாக இருக்க முடியும் என்ற என் கருத்தை இங்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நலிந்துவரும் நாடகக்கலை வளர்ச்சி பற்றிக் கூறிய ஒரு கருத்தை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அண்ணா அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டு நடந்த சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் தூற்றுண்டு விழாவிலே பங்கு பெற்ற போது அங்கே இந்த அரிய கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அந்தப் பேச்சை டேப்பில் பதிவு செய்து வைத்திருந்தோம். அதை அப்படியே எழுதிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

“தமிழகத்தில் தயாரிக்கப் படுகின்ற படங்கள் ஒவ்வொரு படம் தயாரிக்கப்படுகின்ற பொழுதும் அதற்கு ஏற்படுகின்ற செலவுத் தொகையோடு தொகையாக ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாயை ஒவ்வொரு படக் குழுவினரும் நாடகக் கலைக்கு என்று ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். வருடத்திலே தூறு படங்கள் அல்லது ஐம்பது படங்களில் வரும் தொகையை அதற்கென்று ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டால் எவ்வளவு பணம் அதிலிருந்து திரட்டப்படுகிறதோ அதற்கு ஈடான பணத்தை தமிழக அரசின் சார்பில் நான் தருவ தற்கு இசைகிறேன். நீங்கள் ஐம்பதாயிரம் ரூபாயை ஒரு வருடத் திலே திரட்டினால் தமிழக அரசின் சார்பில் ஒரு ஐம்பதாயிரம் ரூபாயை அதனோடு சேர்த்து நாடகக் கலை வளர்ச்சிக்கு அந்த நிதியை ஒதுக்கலாம். புதிய புதிய நாடகங்களைப் போட்டு வருவாய் காணாமல் வறுமையில் தள்ளப்பட்ட நாடகக் குழுக்கள், புதிய நாடகங்களை அரங்கேற்றுவார்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் இந்தத் தொகையில் இருந்து நாம் கொஞ்சம் ஈட்டுத் தொகை கொடுப்போமானால் அவர்கள் புதிய உற்சாகம் பெற்று புதிய புதிய நாடகங்களை நடித்து புதிய புதிய நாடக எடுகளைக் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாக நாடகக் கலையை உயிருள்ளதாக வைத்திருக்க முடியும். இதைச் செய்யவில்லையானால் நாடகக்கலை வளருவது மிகக் கடினம்.”

என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிக அருமையான கருத்தினைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பேரறிஞருடைய வழி நடக்கும் இன்றைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் அண்ணா அவர்களுடைய இந்தக் கருத்தினை நிறைவேற்றி வைப்பதில் எந்த அளவு ஊக்கம் காட்டு கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதில் நாங்கள் அனைவரும் ஆவலாக இருக்கிறோம். ஒரு படத்திற்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் வீதம் பட அதிபர்களிடமிருந்து எங்களைப் போன்றவர்கள் திரட்டுவது சாத்தியமில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் திரைப்பட அதிபர்களுக்கு இது பெரிய காரியமல்ல. ஆகவே இதற்கான வழி வகைகள் காண திரைப்படத்துறையினை ஏற்றிருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

28th February 1969] [திரு. டி. கே. சண்முகம்]

அடுத்தபடியாக இரண்டொரு நாடகக் குழுக்களை தமிழக அரசே முன் நின்று நடத்த முயலலாம் என்பது எனது மற்றொரு திட்டம். இந்தத் திட்டம் நான் புதிதாக கூறக் கூடியது அல்ல. ஏற்கனவே சில இடங்களில் இது அமுலில் இருக்கிறது. தில்லி, குஜரத் போன்ற மாநிலங்களில் இத்தகைய நாடகக் குழுக்கள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. 1967 இல் தமிழக அரசின் பரிந்துரையோடு நாங்கள் மத்திய அரசின் தகவல் ஒலிபரப்புத் துறையினர் நடத்திய நாடகக்கலைவிழாவில் கலந்து கொண்டோம். அப்போது தில்லியில் மத்திய செய்தித் துறை நிர்வாகத்தில் நடைபெற்ற ஒரு இந்தி நாடக ஒத்திகையைக் கூட நான் பார்த்தேன். அந்தக் குழுக்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் நான் சந்தித்துப் பேசினேன். அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் கலைஞர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுப்பதாக எங்களுக்குச் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் மட்டும் அல்ல. 1957-ம் ஆண்டு எங்கள் நாடகக் குழு மலையாளிக்கு போயிருந்தபோது மலையாள தலைநகரான கோலாலம்பூரில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் மலாய், சீனம், தமிழ் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் பிரசார முறையில் நாடகங்கள் நடத்திக் கொண்டு வருவதைப் பார்த்தோம். நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நம் தமிழக அரசும் ஏன் இத்தகைய நாடகக் குழுக்களை நடத்தக் கூடாது என்பது தான் என் யோசனை. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கு என்றும், மதுவிலக்குத் திட்டத்திற்கு என்றும் நல்ல முறையில் பிரசார நாடகங்கள் நடத்துவதற்கு இத்தகைய குழுக்கள் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இத்தகைய நாடகக்குழுக்களைப் பொறுப்பேற்று நடத்த அரசு சிறிதும் தயங்க வேண்டியதில்லை. அரசின் சார்பில் இந்தப் பணியினைச் செய்யப் பல கலைஞர்கள் தமிழகத்தில் இருப்பது முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரியும். நாடகத் துறையிலேயே நன்கு அனுபவம் பெற்ற பல கலைஞர்கள் வாழ்வுக்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இத்தகைய திட்டத்தின் மூலம் வாழ்வளிக்கலாம். அவர்களுடைய திறமையையும் நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்பது என் கருத்து. இத்திட்டம் பற்றி அரசு சிந்திக்க வேண்டுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு தமிழ்த் திட்டப்படத் துறைக்குப் பல்வேறு பரிசுகள் வழங்கியது மிக மிகப் பாராட்டுதற்கு உரியது. தரமான படங்களைத் தயாரிப்பவர்களை ஊக்குளிப்பதற்கு இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். இதுபற்றித் தமிழக அரசுக்கு என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, நேற்றைய முன் தினம் இறை வணக்கப் பாடலைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதாவது, மனோன் மணியத்தில் உள்ள “நீராடும் கடல் உடுத்த நில மடந்தைக் கெழிலொழுதும்” என்ற பாடலில் “ஆரியம் போல் உலக வழக்கு அழிந்தொழிந்து சிதையா உன்” என்ற பகுதியை நீக்கி விட்டுப் பாடலாம் என்று கூறினார்கள். “ஆரியம் போல் . . .” என்ற வரிகளில் தவறு ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதன் உண்மையான கருத்தை நாம் ஆராயப் போனால் அதில் ஒன்றும்

[திரு. டி. கே. சண்முகம்] [28th February 1969]

துவேஷம் இல்லை. எனவே அந்தப் பாடலை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது என் கருத்து. அதனைத் திருத்த வேண்டும், என்றோ மாற்ற வேண்டுமென்றோ விரும்புபவர்களானால், பாடலையே மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதில் ஆரியம்-தமிழ் என்கிற பிரச்சனையில். ஒரு வாழ்த்துப் பாடலில், அழிந்து, ஒழிந்து என்ற அமங்கலச் சொற்கள் வேண்டாம் என்பதும் கவனிக்கத் தக்கது.

திரு. டி. கே. சண்முகம் : 'அழிந்து' என்ற சொல், உலக வழக்கு அற்று விட்டதாகப் பொருளே தவிர, வேறு பொருளில் குறிப்பிடப் பட்டது அல்ல. எனவே, அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கான முயற்சியை கலைஞர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்களானால் எனக்கு மகிழ்ச்சி. ஆனால், என்னுடைய கேள்வியில் நான் குறிப்பிட்டது இறை வணக்கப் பாடல் அல்ல. கடைசியில் பாடக் கூடிய பாடலைப் பற்றித் தான். ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் இறைவணக்கப் பாடலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கடைசியில் 'வாழிய செந்தமிழ்' பாடப்படவேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்டபோது 'ஜனகணமன' தேசிய கீதத்தை எழுத்து விட வேண்டும் என்பது என் கருத்து அல்ல. தேசிய கீதத்திற்கு முன்பு ஒரு மாநில கீதமும் அமைய வேண்டும் என்பது தான் என் கருத்து. அது தமிழரசுக்கே சொந்தமான ஒரு பாடலாக இருக்க வேண்டும். ராஷ்டிர போன்ற மேலை நாடுகளிலெல்லாம் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மாநில வாழ்த்து பாடப் பட்ட பிறகு மத்திய தேசிய கீதம் பாடப்பட்டு வருகிறது என்பது நமக்கு தெரியும். அதே போல நம் காஷ்மீரத்திலும் அந்த அரசுக்கான நாட்டு வாழ்த்தும் தேசிய கீதமும் சேர்த்துப் பாடப் படுவதைப் பார்க்கிறோம். நம் தமிழகத்திற்கும் அத்தகைய உரிமை இருக்கிறது. தமிழக அரசு நினைத்தால் அதைச் செய்ய முடியும். தமிழகத்திற்கென்று ஒரு நாட்டு வாழ்த்து வேண்டும். அதற்குப் பிறகு தேசிய கீதம் 'ஜனகணமன' பாடி முடிக்கலாம். தமிழகத்திற்குள்ள நாட்டு வாழ்த்தாக 'வாழிய செந்தமிழ் வாழ்க நம் தமிழர்' என்ற பாடலைப் பாடலாம் என்று தான் சொன்னேனே தவிர தேசிய கீதத்தை எடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எனவே, என்னுடைய இந்த கருத்துக்களை மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் நன்றாக சிந்தித்து ஆவன செய்யுமாறு பணிவன் போடு கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம் : தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் இந்த தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிற நேரத்தில் என்னை இந்த சபையில் அமர்த்திய எங்களுடைய தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக கிழக்கு ராமநாதபுரத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக விளைச்சல் மிக மிக பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

28th February 1969] [திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்]

இந்த சபையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கபாண்டியன் அவர்கள் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து அந்த தீர்மானத்திற்கு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கின்ற நேரத்தில், திருப்பத்தூர் தாலுக்காவும் காரைக்குடி உபதாலுக்காவும் விளைந்திருக்கிறது. இவை தவிர மற்ற இடங்களெல்லாம் பஞ்ச பிரதேசமாக அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையில் காரைக்குடி, திருப்பத்தூர் தாலுக்காக்களில் ஒரு சில கிராமங்கள் விளைந்திருக்கின்றன. மற்றவை எல்லாம் விளைவற்று இருக்கின்றன என்பதை இந்த சபையில் நான் கூறிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு ரூ. 40 லட்சம் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 32 பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ரூ. 40 லட்சம் 32 பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற நேரத்தில் ஒரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திற்கு ரூ. 1½ லட்சம் பங்கிடு விடுகிறது. இந்த 1½, 1¼ லட்சம் போதாது. இன்னும் ரூ. 1 கோடியாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், பல யூனியன்களுக்கு இரண்டு சமுதாயக் கிணறுகள் என்று இருக்கிறது. யூனியன ஒன்றுக்கு 10 சமுதாயக் கிணறுகளாவது தோண்டப்பட வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வேண்டிக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று, அரிசன மாணவர்கள் இல்லத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு அரிசன மாணவர்கள் இல்லத்திற்கு 100 மாணவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்றால் அதில் 70 மாணவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரும், 30 பேர் பிற்பட்ட வகுப்பினரும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் பகுதியில் அந்த 70 தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் சேராத காரணத்தினால், அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட சில இடங்கள் நிறைவு பெறாமல் இருக்கின்றன. அந்த இடங்கள் நிறைவு பெறுவதற்கு அதிகாரிகளை நெருங்கிய நேரத்தில், அந்த இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களைத் தான் சேர்க்க முடியும், மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பினரை அந்த காலியான இடங்களுக்கு சேர்க்க முடியாதென்று கூறுகிறார்கள். அதற்கு சட்டம் அப்படி இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் படிக்காத இல்லங்களில், காலியாக இருக்கிற இடங்களில் பிற்பட்ட வகுப்பினரை சேர்ப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென இந்த சர்க்காரை நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் தாயில்லா பிள்ளைகள் போல இருக்கிறோம். எங்களுக்கென ஒரு தலைநகர் கிடையாது. ஆகவே ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், எந்த ஊரிலாவது எங்கள் மாவட்ட தலைநகரை அமைத்துக் கொடுக்க இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இந்த பஞ்சாயத்து ஒன்றிய தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது இருக்கின்ற முறையை மாற்றி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென வேண்டிக்

[திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்] [28th February 1969]

கொள்கிறேன். இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை. இந்த மன்றத் தலைவரை வேண்டிக்கொள்கிறேன். சட்டமன்றத்தில் தலைவரவர்கள் வருகையை இது வரையில் ஆங்கிலத்தில் அறிவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை இப்போது தூய தமிழில் அறிவிக்கிறார்கள். அதே போல இந்த மன்றத் தலைவரவர்கள் வருகின்ற நேரத்திலும் தூய தமிழில் தலைவரவர்கள் வருகையை அறிவிக்க வேண்டுமென கேட்டு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ஆர். சாம்பசிவம் : தலைவரவர்களே, நமது இதயத்தில் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் அறிஞர் அண்ணாவின் இழப்பை பின்பற்றி அண்ணாவின் வாரிசு என எல்லோராலும் பாராட்டி ஏற்றக் கொள்ளப்பட்ட நமது மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் அண்ணாவின் வழியில் மக்களுக்கு வசதி வாய்ப்புகள் பெருகும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கெல்லாம் உண்டு. அப்படிப்பட்ட நிலையில் கவர்னர் உரையின் மீது நன்றி தெரிவித்து பேசக் கூடிய வாய்ப்பினை பயன் படுத்தி எங்கள் மாவட்டத்து விவசாயத்தைப் பற்றி சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நன்மை செய்வது இந்த அரசின் கொள்கையாக இருந்தாலும், இன்னும் செய்ய வேண்டியவைகள் இருக்கின்றன. செய்தவைகள் பல பல. கடன் துறையில் விரைவில் கிடைக்க செய்தது, பொறுக்கு விறைகளை ஏராளமாக பெருமளவில் பெருக்கி விநியோகம் செய்தது, உரம், பூச்சி மருந்து இவைகளிலிருந்த கறப்பு மார்க் கெட்டை தீவிரமாக ஒழித்து தேவையான அளவிற்கு விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கச் செய்தது. நிலத்தின் சாகுபடித் திறத்தை அறிந்து அதற்கேற்ற உரத்தை வழங்குவது. இவ்வளவிற்கும் பிறகு இந்த ஆண்டு இயற்கை கொடுமையால் ஓரளவிற்கு பஞ்ச நிலைமை நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் இந்த நிலைமையை உடனே சமாளிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கெல்லாம் பிறந்து இருக்கிறது. தீவிர மண் சோதனைக்கு ஒரு திட்டம் தயாரித்து, ஊருக்கு ஊர் மண் வளத்தை தரம் பிரித்து, எந்த மண்ணிற்கு எந்த விதமான உர மிடலாம், எந்த விதமான பயிர் செய்யலாம் என்று ஒவ்வொரு ஊருக்குத் தனித்தனியாக திட்டம் தயாரித்து அந்தந்த பஞ்சாயத் திற்கும், அந்தந்த ஆணியனுக்கும் அனுப்ப வேண்டும். எந்த மண்ணுக்கு எந்த உரமிட்டால் நல்லது என்பதை விவசாயிகளுக்கு தெரிவித்து அதற்கேற்ற உரமிட்டால் இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தியை பெருக்க மக்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நெல் விற்புல் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் செய்ய வேண்டும் என்பதை நாம் எல்லாம் கண்டிப்பாக உணர வேண்டும். மேலும் (Agricultural மூலான்ஸ்டிரேட்டர்கள், உயர்ந்த படிப்பு பெற்ற விட்டு குமாஸ்தா வேலை பார்ப்பது நமக்கெல்லாம் சங்கடமாக இருக்கிறது. அதற்கு இப்பொழுது திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. ரூ. 25,000-க்கு மேல் விற்பனையுள்ள டிப்போக்களுக்கு ஒரு யு.டி.சி. போடுவது. ஜெனரல் கோடவுன்களுக்கு ஒரு யு.டி.சி. போடுவது. அப்படி

28th February 1969] [திரு. ஆர். சாம்பசிவம்]

போட்டால் அங்கே இருக்கிற ஏ.இ.ஓ.-க்களுக்கு சரியான முறையில் பணியாற்ற வாய்ப்பு ஏற்படும். அவர்கள் படித்த படிப்பிற்கும் பயன் கிடைக்கும். ஆகவே விவசாய டிமாண்ட் ரிட்டர்சுளுக்கு அவர்களுடைய படிப்பிற்கேற்ற வேலை வாய்ப்பை இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுக்குமென்று நம்புகிறேன். ஆர்.இ. அதிகார வரம்பு வேறு டி.ஏ.ஓ. அதிகார வரம்பு வேறு என்பது சங்கடமாக இருக்கிறது. ஆகவே ஆர்.டி.ஓ., டி.டி.ஓ. இவர்களின் அதிகார எல்லையை ஒரே எல்லையாக ஆக்கிவிட்டால் இருக்கின்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றவும், விவசாயிகளுடன் அடிக்கடி தொடர்புகொள்ளவும் நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குழாய் கிணறுகளைத் தோண்டும் இயந்திரங்களை நீங்கள் அதிக அளவிலே வரவழைத்து எங்கு போட்டால் சீக்கிரம் தண்ணீர் வருமோ அந்த இடங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, கற்பாரைகள் கட்டும் மண் இருக்கிற இடங்களில் பிறகு கொடுத்து இருக்கிற தண்ணீர் வசதியை அதிகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய வாய்ப்பினை அளிக்கும்படியாக திட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டும். அதிகமாக இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உடனடியாகச் செய்யவேண்டியது தேவையாக இருக்கிறது. ஆகாய விமானங்கள் மூலம் இந்த ஆண்டு மருந்து தெளித்ததால் ஏராளமான பயிர் பாதுகாக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய உண்மையாகும்.

4-50
p.m.

மின்சார இலாகா அதிகமாக விரிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தாலும் தரமாக பணியாற்றவில்லை என்பதை மறுக்க முடியாது. விவசாயிகளுக்கு தொல்லை தரும் முறையில் இருக்கிறது. (கன்ஸ்டிரக்ஷன் டி.யி.க்கள், மெயின்டெனன்ஸ் டி.யி.க்கள் இவர்களின் இருப்பிடம் வெவ்வேறு இடமாக இருப்பதை மாற்றி ஒரே இடமாக செய்யவேண்டும்.) இவர்களைப் பற்றி விவசாயிகள் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலைமையில் தவிக்கிறார்கள். பெரும்பாலான பஞ்சாயத்துகளில் விளக்கு எரிவதில்லை. இதனை பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் வேதனையோடு குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எரியாத விளக்குகளுக்கும் பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. வெளி மார்க்கட்டில் ஸ்கூரு பல்பு ஏராளமாக கிடைக்கிறது. மேட்டூர் மீட்டர் ஸிஸ்டத்தை அமுலாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதிகாரிகள் ஒத்துழைத்தால் அல்லாமல் பயன் இருக்காது என்பதை அதிகாரிகள் உணரும் காலம் எப்போது வருமோ.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பரவி வருகிறது. அதிகமாக அரசாங்கப் பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க சிறு பெரும் தொழில்களைப் பரவலாக ஏற்படுத்தவேண்டும். இதற்கு விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக நிர்வாகம் சீரான முறையில் நடக்க கண்காணிக்க

[திரு. ஆர். சாம்பசிவம்]

[28th February 1969]

வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களானாலும் சரி, உள்ளாட்சித் துறையானாலும் சரி, இவைகள் சரியாக இயங்கினால் தான் பரிகாரம் தேட ஏதுவாக இருக்கும்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : முக்கியமானதைச் சொல்லுங்கள். எல்லா வற்றையும் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. ஆர். சாம்பசிவம் : கூட்டுறவுத் துறையிலே அவைகள் நல்ல முறையிலே லாபமாக இருக்கவேண்டும் என்பது எனது முதல் நடவடிக்கையாக இருக்கும் என்று கூட்டுறவு அமைச்சர் சொன்னது மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே பி.இ.க்களைப் போடவேண்டும். அப்போது வேலை தாமதமாகக் கூறுகிறப்போது இருக்கும் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இப்போது எஸ்.இ.க்களை ஜூனியர் என்ஜினியர்களாக வேலையில் சேர்ப்பது இல்லாமல், எஸ்.இ.க்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் சரியான முறையில் எஸ்டி.மேட்டுகள் போடுவதில்லை. அதனால் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இவர்களைப் போட்டால் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சரியாக வேலைசெய்ய சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறேன்.

அதே போன்று சர்க்கரை ஆலை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஒத்துழைப்போடு ஒரு திட்டம் தயாரித்து கரும்பு உற்பத்தி செய்யும். அப்பேர்ப்பட்ட கிராமங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தருவது, மூலதனம் தருவது போன்ற வேலைகளைச் செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஒத்துழைப்போடு ரோடுகள் போடுவதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையாக இருந்தாலும் மணம் இருக்கும் என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னதற்கேற்ப நடக்கிறோம் என்று. மாண்புமிகு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் நல்ல முறையில் எங்கள் அரசோடு ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நினைக்கிறோம். நாங்கள் இதயத்தில் அன்போடு அண்ணா அவர்களிடத்தில் பழகி வந்தோம் என்றார்கள். அப்படி நாங்கள் நல்லது செய்தால் அதை வரவேற்று தவறு செய்தால் அதை “கன்ஸ்டிரக்டிவ் கிரிடிக்ஸிஸம்” என்று சொல்லுவார்களே அதைப்போல் அதை விமரிசனம் செய்து பாடுபடவேண்டுமேயொழிய குறைகள் எங்கிருக்கிறது என்று கண்டு பிடித்து எங்களையும் நல்லது செய்ய விடாமல் நீங்களும் நல்லது செய்யாமல் பாழ்படுத்தவேண்டாம், நாட்டு மக்களையும் ஏழை மக்களையும் பாழ் படுத்தவேண்டாம் என்று சொல்லி நீங்கள் கலைஞர் அரசுக்கு முழு ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரை மீது என் பேச்சைத் தொடருமுன் புதிய முதலமைச்சருக்கும் அவருடைய சக அமைச்சர்களுக்கும் வரவேற்பு கூறி வாழ்த்தும் கூறுகிறேன். இந்த வாழ்த்துடன் அடுத்து 3 ஆண்டு

28th February 1969] [திரு என் ஆர். தியாகராஜன்]

களுக்கு நிலைத்திருக்கும் வகையில், நமது முதலமைச்சர் பேச்சு, செயல், எழுத்து அத்தனையும் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் ஆசைப்பட்டு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, 1967-ல் பாரத நாட்டில் 18 ராஜ்யங்களில் தேர்தல் நடந்தது. தேர்தல் நடந்தபோது 7, 8 ராஜ்யங்களில் காங்கிரஸ் தோற்று விட்டது. ஏழு, 8 ராஜ்யங்களில் காங்கிரஸ் தோற்று விட்டால் கூட இது ஜனநாயகத்தில் சர்வ சாதாரணம் என்று ஏற்றுக் கொண்டோம். குறிப்பாக எங்கள் அண்டைப் பகுதியில் உள்ள கேரள ராஜ்யத்தில் கம்யூனிஸ்டு ராஜாங்கம் வந்தது. நம்பூதிரிபாட் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார். நம்பூதிரிபாட் ஆட்சிக்கு வந்தால் கூட என்னைப் பொறுத்த அளவிலே அது மனதிற்கு சஞ்சலமாகப் படவில்லை. காரணம் என்னவென்று கேட்டால் கடந்த சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் நம்பூதிரி பாடும் நானும் ஒரே சிறையில் இருந்திருக்கிறோம். நாடு விடுதலை யடையவேண்டும் என்ற போராட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, மனிதத் தன்மை என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, நம்பூதிரிபாட் மிகச் சிறந்த மனிதர், பண்பு நிறைந்தவர் என்பதற்காக எங்கள் எல்லையிலே 10 ஆவது மைலில் உள்ள கோளத்தில் அவர்கள் ஆட்சி அமைந்தால்கூட எதிர்க்கவேண்டும் என்ற ஆவல் எனக்கு வருவதில்லை. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு முறை அவர் முதலமைச்சராக அங்கே வந்தார். வந்த நேரத்தில் நான் மூணாறுக்குப் போயிருந்தேன். டிராவலர்ஸ் பங்களாவில் தங்கி இருந்தேன். முதலமைச்சர் காலை வருகிறார், ஆகவே காலை செய்து விடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள், நான் முதலமைச்சர் அங்கே இருக்கிறார் என்று கேட்டேன். அதிகாரிகள் முதலமைச்சர் 15 ஆவது மைலில் இருக்கிறார் என்று கூறினார்கள். என்.ஆர். தியாகராஜன், எம்.எல்.சி. டிராவலர்ஸ் பங்களாவில் தங்கியிருக்கிறார் ஆகவே காலை செய்ய மாட்டார் என்று முதலமைச்சரிடம் சொல்லுங்கள், என்ன சொல்லுகிறார் பாருங்கள் என்று அவர்களிடம் சொன்னேன். அதற்கு அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் இதை எப்படி நாங்கள் அவரிடம் கூற முடியும், என்னார்கள். இந்த அறையைக் காலை செய்யமாட்டேன். அவர் வேண்டுமானால் என் அறையில் இருக்கலாமே தவிர நான் வெளியேயும் பேச்சு கிடையாது என்று சொன்னேன். அவர்கள் 15 ஆவது மைலில் தங்கியிருந்த நம்பூதிரி பாட்டிடம் சென்று இதைக் கூறி இருக்கிறார்கள். அங்கே இரண்டு அறைகள் இருக்கின்றன. இரண்டிலும், தியாகராஜனும் அவர் நண்பரும் தங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு அறையைக் காலை செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நான் என் அறையைக் காலை செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார், வேண்டுமானால் முதலமைச்சர் வெளியே வராந்தாவில் தங்கட்டும் என்று சொல்லுகிறார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிக்கூறியவுடனே, அவர், தியாகராஜன் கூறியபடி வராந்தாவில் தங்கியிருக்கிறேன் அல்லது அவர் அறையில் தங்குகிறேன் என்று கூறினாராம். அவர் வந்தவுடன் நண்பர் அறையைக் காலை செய்ய வைத்து அதில் அவரைத் தங்க வைத்தோம். அன்று மாதிரி இன்று இருக்கிறார். அதற்கு முன்னாலும் கூட சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் கூட இவர் இடது சாரியாக இருந்தபோதும் கூட 30 ஆண்டு காலத்திற்கு

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [28th February 1969]

முன்பு அவர் செய்த தியாகத்தின் காரணமாக அங்கே வந்திருக்கும் அவர் ஆட்சியை அன்னிய கட்சியின் ஆட்சி என்று நினைக்க எனக்கு எண்ணம் வருவதில்லை. இந்த நிலைக்கு என்ன காரணம் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்கள் அவர்கள், சுதந்திரம் வேண்டும் என்று நினைத்தவர்கள். இது கோளாவில் மட்டுமல்ல, பாக்கி யுள்ள 6, 7 ராஜ்யங்களில் கூட யார் யாரோ வந்தார்கள். வங்காளத்தில் அஜாய் முகர்ஜி அவர்கள் மீண்டும் பதவிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அஜாய் முகர்ஜி அவர்கள் அவருடைய சகலத்தையும் நாட்டிற்காக சர்வபரித்தியாகம் செய்தவர்கள். திருமணமே வேண்டாம் என்று வாழ்க்கையை வெறுத்தவர்கள். நாடு தான் எல்லாம் என்று கூறியவர்கள். முன்பு பதவிக்கு வந்தார். இப்போதும் வந்திருக்கிறார். என்னுடைய தலைவர்களுக்கு சஞ்சலம் இருக்கிறதோ என்னவோ என்னைப் பொறுத்தவரையில் சஞ்சலம் இல்லை. உத்திரப் பிரதேசத்தில் ஆகட்டும், அரியானாவில் ஆகட்டும் பிகாரில் ஆகட்டும், அந்த ராஜ்யங்களில் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றுள்ள முதலமைச்சர்கள், 1947-ல் இருந்து இன்று வரை யார் வந்திருந்தாலும் கூட அவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கு ஏற்றுக் கொண்டவர்களாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். அமெரிக்காவில் கூட பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து அமெரிக்காவை விடுதலை அடையச் செய்ததற்காக அந்த நாட்டு மக்கள் ஜார்ஜ் வாஷிங்டனை நீங்கல்தான் முதல் ஜனாதிபதியாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். அயர்லாந்தில் திவாலாரா வந்தார்கள். ரஷ்யாவில் லெனின் வந்தார். சீனாவில் சென்யாட்சென் வந்தார். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் யார் யார் பங்கு ஏற்றார்களோ அவர்கள் தான் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் யார் யார் போராடினார்களோ அவர்களுக்குத் தான் நாட்டில் மரியாதை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : பீடிகை இன்னும் விளங்கவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கவர்னர் உரையில் என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : எது வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்கு இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஆக, தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் யார் வேண்டுமானாலும் ஆட்சிக்கு வரலாம். அது தவறு இல்லை. முதலமைச்சராக அன்றைய தினம் உட்கார்ந்திருந்த திரு. அண்ணாதுரை அவர்களையும் வரவேற்று பேசி இருக்கிறேன். காரணம் என்ன? 1944-ம் வருஷம் சேலத்தில் நடந்த திராவிடக் கழக மாநாட்டில், இந்தியா முழுவதற்கும் சுதந்திரம் கிடைத்தாலும் கூட சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை நேரடி ஆட்சி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தீர்மானம் கொண்டு வந்தவர்கள் முன்னாள் முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : இதற்கு ஆதாரம் உண்டா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. சட்டசபையில் சி. சுப்ரமணியம் இதைக் கூறினார். கூறியபோது அண்ணாதுரை எதிர்க் கட்சியில் உட்கார்ந்திருந்தார்.

28th February 1969]

திரு. என். வி. நடராசன் : அப்போதைய நிலை, பெரியாரின் கீழ் இருந்தோம். அந்த காரணத்தால் அவர் என்ன எழுதிக் கொடுக்கிறாரோ, அதைப் படிப்பதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்று நிலை.

எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1944-ம் ஆண்டு சேலம் மாநாட்டில் பிரிட்டிஷார் கொடுத்த சர், திவான் பஹதூர் முதலிய பட்டம் உள்ளவர்கள் அந்தப் பட்டங்களை விட்டு விட வேண்டும், இல்லாவிட்டால் கழகத்திலிருந்து வெளியேறி விட வேண்டும், என்று சொன்னோம். அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஆதாரம் வேண்டுமானால் லேஜிஸ் லேசர் லைப்ரரியில் தயாராக இருக்கிறது. வேண்டுமானால் ஒரு மணி நேரத்தில் கொண்டு வந்து காட்டுகிறேன். அப்போது இருந்த முதலமைச்சர் அதை ஒப்புக் கொண்டார். இப்போதுள்ள முதலமைச்சர் அவருடன் உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தார்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சேலம் மாநாட்டில் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த தீர்மானத்திற்கு “அண்ணா தீர்மானம்” என்று பெயர். திரு. என். வி. என். எடுத்துச் சொல்லியது போல வெள்ளையர்களால் அளிக்கப்பட்ட திவான் பஹதூர், சர், போன்ற பட்டங்களை துறந்து விட வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தது மட்டுமல்ல, அப்போதிருந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பெயர் கூட திராவிடர் கழகம் என்று மாற்றி அமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக அந்தப் பட்டங்களை துறந்து விட மனம் இல்லாத சில பேர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியிலே இருந்தார்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சென்னை மாகாணத்தை தனியாக ஆளவேண்டுமென்று பிரேரேபித்தார்கள் அல்லவா? ஒரு மணி நேரம் கழித்தாவது உங்களுக்கு முன் ஆதாரத்தை ஒப்புவிப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன் : அது போன்ற தீர்மானம் கொண்டு வரவில்லை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுவோன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கொண்டு வந்தார் என்று என்னால் ரூசு செய்ய முடியும். 1947-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ்காரன் தான் சுதந்திரம் கொண்டு வந்தான். ஆனால் மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணம் வீசும். ஆகவே, மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையாக இருந்தாலும் சுதந்திர மணம் வீசுகிறது. சுதந்திரம் வேண்டாம் என்று கூறி இருந்தவர் கூட சுதந்திரத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டார். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் முதலமைச்சராக வந்து இருக்கிறார். இந்தக் காரணத்திற்காக நாங்கள் வரவேற்றோம்.

திரு. என். வி. நடராசன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மிக்கப் பொறுப்புள்ள இடத்தில் இருக்கிறார். சுதந்திரம் வேண்டாம் என்று அண்ணா எந்த நேரத்திலும் சொன்னதில்லை. அப்படிச்

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[28th February 1969]

சொன்னதாக ஆதாரம் காட்டினால் பொது வாழ்க்கையிலிருந்து நாங்கள் விலகுவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : செக்கிழுத்துக் கொண்டு, கல் உடைத்துக் கொண்டு சுதந்திரம் வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால் என்னுடன் சிறையில் இருந்திருப்பார்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : சுதந்திரம் வேண்டுமென்று சொன்னால் 34 கோடி மக்களும் சிறையில் இருந்தார்களா?

மிஸ்டர் சேர்மன் : கவர்னர் உரைக்கு பொருத்தமானதாக உரை இருக்க வேண்டும். கதை எதற்கு?

திரு. என். தி. தியாகராஜன் : ஆக, அண்ணாதுரை அவர்களுடைய மந்தை சபையை சென்ற இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் ஆதரித்து இருக்கிறேன். அன்றை பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. பதவி ஏற்ற உடனேயே தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் வீட்டிற்கு அன்று அவர் சென்றார். தலைவர் காமராஜரின் யோசனையை ஏற்றார். சட்டமன்றத்தில் முதல் கூட்டத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியை நான் உங்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்ணாதுரை அவர்கள் வாஞ்சி ஐயர் மனைவிக்கு பென்ஷன் கொடுக்க உத்தரவு போட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரன் கூட சென்ற 20 ஆண்டுகளாக கொடுக்கவில்லை. தியாகிகளுக்கு ஐம்பது ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு விதி இருந்தது. அந்த விதி அமுல் நடக்காததோ என்று நினைத்தேன். தொடர்ந்து அமுல் செய்யப்போகிறேன் என்று அண்ணாதுரை அவர்கள் அறிவித்தார்கள். காங்கிரஸ்தாரனுடைய, அவன் நடத்தி வந்த சட்டதிட்டங்களின் வழி இருக்கிறது. அல்லவா? அதைத் தவறாமல் பின்பற்றி வந்த காரணத்தால்தான் அவர்களுடைய சர்க்காரை ஆதரித்து வந்து இருக்கிறேன். பற்றும் பாசமும் வைத்திருந்தேன். இன்றுள்ள முதலமைச்சர் நிலை என்ன என்பதை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நம் முதலமைச்சர் சுற்று முன்சர்க்காரர். அவரைப்பட்டு எந்த முடிவுக்கும் வருபவ் நான் முன்கோ, அவர் கட்சியில் அவருக்கு முன்கோபக்காரர் என்று பெயர். என் கட்சியில் எனக்கு முன்கோபக்காரன் என்று பெயர்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : பொறுப்பு ஏற்றபின் அது பேர்ப் விட்டது என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அவருக்குப் போய் விட்டது என்றால் எனக்கும் போய் விட்டது.

ஐயப்பிடர் மேகலா பிக்சர்சார் எடுத்த 'நாம்' படத்தில் எனக்கு ஒரு ஷொட்டு. 'தேனிக்கன் கெட்டினாலும் சரி' அதற்குப் பிறகு ஒரு கட்டத்தில், 'கொட்டும் தேனிக்குப் பயந்து நிலையை விட மாட்டோம்'—மீண்டும் ஒரு அடி. இதற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தது போல், 'மனோகரா' படத்தில் தேன் எடுக்க வேண்டுமானால் தேனிக்களை கொன்றாக வேண்டும்.

திரு. சா. கணேசன் : கொல்ல வேண்டாம்.

28th February 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அவர்களுடைய திட்டம் அப்படி. என்னைப் பின் பற்றுபவர்கள் தேனீக்கள் என்றால் நான் ராணி ஈ.

திரு. சா. கணேசன் : ராஜா ஈ என்று இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தேனீ என்று வருகின்ற நேரத்தில் அவர் தன்னை என்று எண்ணிக்கொண்டு இருந்தார் போலும். முதல் படம் வந்த பிறகு தெரிந்திருந்தால் மாற்றி இருப்பேன்; அது மாத்திரம் அல்ல. தேன் எடுக்க வேண்டுமென்றால் தேனீக்களைக் கொன்றாக வேண்டும் என்ற உரையில் அது எந்த கதாபாத்திரம் சொல்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு படத்தில் பல கதாபாத்திரங்கள்; எல்லா கதாபாத்திரங்களின் எண்ணங்களும் கதாசிரியரின் எண்ணங்களை பிரதிபலிப்பதில்லை. வில்லனாக வருபவன் இதைச் சொல்கிறான். கதாநாயகன் பாத்திரம் அல்ல, என்று ஞாபகம். அவரைக் கூறியதாக கருதாமல் இருக்க வேண்டும். அப்படி அவரைக் கூறுவதாக இருந்திருந்தால் ராஜா ஈ என்று சொல்லி இருப்பேன். பெண்பாலில் அல்ல.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ராஜா ஈ கிடையாது. ராணி ஈ தான் உண்டு.

ஒரு கனம் உறுப்பினர் : எங்கள் ஐல்லாவினுள்ள காங்கிரஸ் ஊழியர்களுக்கு அவர்தான் தலைமை வகித்து செல்லக் கூடியவர்கள் அவரை கொல்ல வேண்டும் என்பது தான் முதலமைச்சரின் கருத்து.

திரு. கே. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சரின் கருத்து என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்னால் கதை வசனத்தை எடுத்துச் சொல்லி இன்றைய தினம் அரசுக்கு வந்து இருக்கிற முதலமைச்சரின் கருத்து என்று சொல்வது எப்படி பொறுத்தமாகும் என்பதை ஆராய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : பதினேந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்போது முதலமைச்சராக உள்ளவருக்கு என்மீது உள்ள மனோ நிலை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இப்போது முதலமைச்சராக வந்திருக்கிறபோது அவர் அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறுகிறேன். இன்னும் நமது முதலமைச்சருக்கு அமைச்சர்களைக் கண்டால் பிடிக்காது. பல இடங்களில் அமைச்சர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார். மந்திரி குமாரி என்ற படத்தில் மந்திரியாக வரமாட்டோம் என்று மந்திரிகளைத் தாக்கியிருக்கிறார். பூம்புகார் படத்தில் உறுப்பினர் திரு. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி மன்னிக்கவேண்டும் பொற்கொல்லரைப் பற்றி இளங்கோ கூறியிருப்பதை இவர்கள் மாற்றிவிட்டார்கள். பொற்கொல்லருக்குப் பதிலாக அமைச்சரை போட்டிருக்கிறார். அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம் பார்க்கிறவங்க பிரதானி அவர் திருடியதாக கதையை மாற்றியமைத்தார்.

[28th February 1969]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பொற்கொல்லர் திருடியதாகவே சதையை விட்டிருக்கவேண்டும் என்பது உறுப்பினர் எண்ணமா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: அதை மாற்றுவதைக் கூட சரியாக மாற்றி இருக்கலாம். படம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது மற்றவர்கள் மனது புண்படாமல் மாற்றியிருக்கலாம். திருடுவதைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் திருடிவிட்டார்கள் என்று மாற்றியிருக்கலாம். அப்படி மாற்றியமைக்காமல் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் மீது பிரதானி மீது அந்த குற்றத்தைப் போட்டிருக்கவேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: என்ன செய்வது, படடைரக்டராக திரு. நீலகண்டனைப் போட்டு விட்டேன். தெரிந்திருந்தால் உங்களைப் போட்டிருக்கலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தெரிந்திருந்தால் போட்டிருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார். ஒரு வட்ச ரூபாய் நல்ல படங்களுக்கு பரிசு வழங்குதல் என்பதற்கு ஒதுக்கியிருந்தார்கள். திரு. ஷண்முகம் சினிமாவை எதிர்க்கக் கூடிய மனிதர் இங்கே இருக்கிறாரே என்று ஆச்சரியப்படுகிறேன் என்று சொன்னார்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, சினிமாவைப் பற்றி எதிர்க்கக்கூடியவர் என்று நான் சொல்லவில்லை. கலைத் துறைக்கு ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லும் ஒருவர் இருக்கிறாரே என்றுதான் கூறினேனே தவிர சினிமாவைப் பற்றி பேசவே இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: நான் உறுப்பினர் டி. கே. ஷண்முகம் நாடகங்களை 40 வருஷமாகப் பார்த்து வருகிறேன். அப்படிப் பார்க்கிற வகையில் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் கொடுத்திருப்பேன். அவர் முதல் படம் தமிழ் நாட்டில் மேனகா, அதில் அவர் நயிா முகமத் ஆக ஆக்ட் பண்ணினார். அவர் பாடின பாட்டை பாடிக் காண்பிக்கட்டுமா? ஆக சினிமா படத் தொழிலுக்கு வட்ச ரூபாய் பரிசு கொடுக்கவேண்டும் என்று நிதி ஒதுக்கிய போது திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் சினிமா ரசிகன்தான். நாடக ரசிகன்தான். அரைக் கலைஞன் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு நடிக்கத் தெரியாது பாடத் தெரியாது. பாக்கி யெல்லாம் தெரியும். என்னை டைரக்டராகப் போடுவதற்கு முதலமைச்சர் கூடத் தயாராக இருக்கிறார். பரிசு கொடுத்திருக்கிறார்களே அந்தக் கமிட்டியில் யாரைப் போட்டார்கள்? என்னை ஏன் போடவில்லை? இந்தப் படம் தில்லாணு மோகனம்பாள் வந்தது பார்த்தீர்களா? மனோமா அந்த கதாநாயகனுக்கு வேண்டிய பெண் நாதஸ்வரத்தைய எவ்வளவு அழகாக வாசித்தார். சிவாஜிகணேசன் அதில் நடித்திருக்கிறாரே? நெற்றிச் சருக்கங்கள் தெரிய அவயவங்களை நடிக்க வைத்த நடிக்கச் சக்கிரவர்த்தி சிவாஜிகணேசன். அந்த படத்திற்கு ஏன் பரிசு கொடுக்கவில்லை?

28th February 1969]

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, பரிசு கொடுத்தது எந்த ஆண்டு படத்திற்கு என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொல்லுவாரா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அடுத்த ஆண்டு வரவேண்டிய படம் என்றே வைத்துக் கொள்ளுவோம். பணமா பாசமா படத்தில் டி. கே. பகவதி நடத்தார். ஏன் அதற்கு பரிசு கொடுக்கவில்லை? பரிசு கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்ட போதே நீங்கள் யாருக்கு பரிசு கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறீர்கள் என்பது தெரியும். காவல்காரன் படம் பரிசு வாங்கத் தகுதியான படம் தானா? ஏ.வி.எம். ராஜனைப் பற்றிக் கவலையில்லை. சிவாஜி கணேசனை விட நடிக்கத் தெரிந்தவர்கள் நடிக்கக் கூடியவர்கள் உலகத்தில் இருக்கிறார்களா? அவருக்கு ஏன் மரியாதை கொடுக்கவில்லை? ஏன் ஒரு பாராட்டுப் பத்திரம் கொடுக்கவில்லை?

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, திருமதி எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அவர்கள் பாட்டு நன்றாக இருந்தது என்றால் திருமதி கே. பி. சுந்தரம்பாள் அவர்கள் பாட்டு நன்றாக இல்லை என்று அர்த்தமா? இவர் ஒரு பாத்திரத்தையும் அவர் ஒரு பாத்திரத்தையும் ஏற்று நடிக்கக் கூடியவர்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : எந்தப் பாத்திரத்தை எடுத்து நடித்தால் கூட சிவாஜி கணேசனுக்கு கூடாக யாரும் நடிக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நடிகர் திலகம் கணேசனோ மக்கள் திலகம் எம்.ஜி. யாரோ மக்களால் நல்ல புகழ் மிக்க திறமை மிக்க நடிகர்கள் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்கள். புதிதாக வருகிற திறமை மிக்க நடிகர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்ற வகையில் இந்த பரிசு திட்டம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதையும் உறுப்பினர் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அப்படியென்றால் காவல்காரன் படத்திற்கு ஏன் கொடுத்தீர்கள்? பரிசு கொடுத்த கமிட்டியில் அங்கத்தினர்கள் யார் யார்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, சிறந்த படம் என்பதற்காகத்தான் காவல்காரன் படத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட குழு தான் அப்படி நிர்ணயித்திருக்கிறது.

வைஸ் சேர்மன் : Shall we come back to the Governor's address?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சிறந்த சினிமா படம் எது என்று தேர்ந்தெடுப்பதற்குக் கூட 1300 படங்களில் ஆயிரம் படங்களுக்கு மேலாகப் பார்த்திருக்கிறேன். டி. பி. ராஜலட்சுமி கோவலன், அப்போது சைலண்டு பிச்சர் படத்திலிருந்து பார்த்திருக்கிறேன். ஆங்கிலப் படத்தை எடுத்தாலும் கூட அனேக படங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

[28th February 1969]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சபையில் அதிக சினிமா படங்களைப் பார்த்ததற்கு அவருக்கு பரிசு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அந்தக் கமிட்டியில், எல்லோரைக் காட்டிலும் எனக்கு அனுபவம் இருக்கும்போது என்னை ஏன் போடவில்லை?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது தான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதிகமாக படம் பார்த்தவர்கள் என்று அறிகிறேன். முன்பே தெரிந்திருந்தால் அந்தக் குழுவில் போட்டிருக்கலாம்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவரை விட நான் அதிகமாக சினிமா படங்களை, நாடகங்களை பார்ப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன் என்பது தமிழ் நாட்டில் பெரும்பாலோருக்கு தெரியும். அனுபவத்தில் அவரா நானு என்பதை நாடகம் வைத்து பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : டி. கே. ஷண்முகம் நடித்த முதல் படத்தில் ஹீரோயின் யார் என்று சொல்லுங்க பார்க்கலாம். அவருக்கே தெரியாது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இது கவர்னர் உரை மீது நடத்தப்படுகிற விவாதமா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சினிமா தான் உலகம்.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, சபையின் மரபு என் போன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களைப் பார்த்தும் தங்களை விளித்தும் தங்களை நோக்கிப் பேசுவதாக மரபு. அப்படியாயின் உறுப்பினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வாதம் எதிர் விவாதம் செய்து கொள்ளுவது சபையின் கௌரவத்தை பாதிக்கும் என ஆங்கு கிறேன்.

வைஸ் சேர்மன் : Let the Leader of the Opposition speak without interruption.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஆக, சினிமாவைப் பற்றி நீண்ட நேரம் பேசி விட்டோம். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த சினிமா விஷயத்தில் அதிகமாக அக்கரை காட்டியிருக்கிற காரணத்தினால்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இங்கே உள்ள கலைஞர்கள் இருவரும் உறுப்பினர் திரு. டி. கே. ஷண்முகம், திரு. நாராயணசுவாமியும் ஆக இவ்விருவருக்கும் கலையில் எவ்வளவு அக்கரை இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குக் குறையாமல் எங்கள் கட்சியில் பலருக்கும் இருக்கிறது. சில பேர் அக்கரை இல்லாமல் இருக்கலாம். ராஜாஜிக்கு, பெரியார் ராமசாமிக்கு அக்கரை கிடையாது. அதனால் அவர்கள் எந்த விதமான உணர்ச்சியும் அற்றவர்கள் என்று கூற முடியாது.

28th February 1969]

திரு. டி. வி. நாராயணசுவாமி : தலைவர் அவர்களே, பெரியார் சாமசுவாமி அவர்களுக்கும் ராஜாஜி அவர்களுக்கும் கலையுணர்வு இல்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆயிரம் படங்கள் பார்த்ததாகச் சொல்லும் திரு. என். ஆர். தியாகராஜனைவிட அவர்கள் அதிகமாக கலை உணர்வு மிக்கவர்கள். ஆகையினால்தான் கலையுணர்வுமிக்க அண்ணா அவர்களைப் போற்றினார்கள், என்பதை இந்த இடத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, பெரியாருக்கு கலை உணர்வு இல்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்தார். பஸ் ஆண்டுகளுக்கு முன், 1934-ம் ஆண்டு முதல் 1943-ம் ஆண்டு வரை, அவரோடு தொடர்பு கொண்டிருந்த காரணத்தினால் எனக்குத் தெரியும், அவர் கலை உணர்வு உள்ளவர் என்று.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அவர் எத்தனை படம் பார்த்தார் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : அவருக்கு கலை உணர்வு இல்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் என்னுடைய நாடகங்களை நாங்கள் நடத்த சிரமப்பட்ட காலத்தில் சுவரொட்டிகள் அடித்துக் கொடுத்தார்கள் என்பதை மிகுந்த நன்றியுணர்வோடு தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நண்பர் திரு. தியாகராஜன் போற்றிப் பாராட்டுகிற சிவாஜி கணேசனுக்கு அந்த சிவாஜி பட்டத்தைக் கொடுத்தவரே பெரியார்தான்.

திரு. என். வி. நடராசன் : பெரியார் சந்திரோதயம் நாடகம் பார்த்து விட்டு முடிவுரை ஆற்றும்போது சொன்னார்கள் எனக்கும் இனிமேல் நடிப்பதற்கு அண்ணா அவர்கள் ஒரு இடம் தர வேண்டும், எனக்கு கலையார்வம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். அவருக்கு கலையார்வம் அதிகம் இருக்கிறது என்பது இதனால் தெரியும்.

திரு. டி. வி. நாராயணசுவாமி : தேனித் தொகுதியில் ராஜேந்திரன் அவர்கள் திரு. தியாகராஜனை எதிர்த்து போட்டி யிட்டபோது கிராப்பு தலைக்காரனுக்கு ஓட்டா என்று பேசியவர்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, நமது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆட்சியை வரவேற்று வாழ்த்தும் அதே நேரத்தில் அவர் புதிதாக வேறு 4 அமைச்சர்களை நியமித் திருக்கிறார்கள். அந்த 4 பேரில் திரு. ஆதித்தனார் அவர்களை எனக்குக் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாகத் தெரியும். எனக்கு அவர் நண்பர். ஆகியில் ஏதோ ஒரு கட்சியில் இருந்தார். அதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் கட்சியில் வந்தார்கள். பின்னர் 'நாம் தமிழர்' கட்சியை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவரைப் பார்க்கும்

[28th February 1969]

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

இடத்திலேயெல்லாம் நான் தமாஷாகப் பேசுவேன், பார்த்தவுடனே 'வாங்க கருவாட்டுக் கொடிக்காரரே' என்று கூப்பிடுவேன், பாண்டிய நாடு என்றால் கருவாட்டுக் கொடி என்று அர்த்தம், தலைவரும் சொல்லுவார், நானும் சொல்லுவேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : ஞாபகம் இல்லையே.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஆக ஏதோ கொடிகள் போட்டுக் கொண்டு வாழ்க்கையின் லட்சியத்தை 63, 64 வயதில் பெற்று மந்திரியாகவிட்டார். அவர் மந்திரி சபையில் அதிக வயது வந்தவர். சந்தோஷப்படுகிறேன். எங்கள் ஊர்க்காரர். நண்பர் திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் மந்திரியாக வந்திருக்கிறார்கள். நான் ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருந்தபோது என் போன்ற ஒரு வாலிபர் முனிசிபாலிட்யில் எங்காவது இருக்கிறாரா என்று விசாரித்த போது திரு. ஷண்முகம் அவர்கள் திருவண்ணாமலையில் முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்தார் என்று தெரிய வந்தது.

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் அமைச்சர் பதவிக்கு ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் ஸ்தல ஸ்தாபனம், ஸ்தல ஸ்தாபனத்திலிருந்து நிர்வாகப் பயிற்சி பெற்றால்தான் அமைச்சர் பதவியை திறமையாக நிர்வகிக்கமுடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து மட்டுமல்ல பெரும்பாலான அரசியல்வாதிகளின் கருத்துமாகும். இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அரசியல் அனுபவம் பெற்றவர் திரு. ஷண்முகம் அவர்கள். எங்கள் ஜில்லா ராமனுக்கு மந்திரி பதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள். மந்திரி பதவி கொடுப்பதில் முதல் மந்திரி அவர்கள் யோசனை செய்யவேண்டும். ஆதித்தன் போன்ற 62 வயதானவர்களுக்கு மந்திரி பதவி கொடுத்தால் அவர் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மந்திரி பதவிக்கு கேட்க வருவது சந்தேகம். ராமனுக்குக் கொடுத்தால் 30 ஆண்டுகளுக்கு அவருக்கு மந்திரி பதவி கொடுக்கும்படியாக இருக்கும்.

திரு. சா. கணேசன் : அமைச்சரைக் குறித்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர் வருவாரா என்று சொல்வது முறையல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வயதையும் ஆயுளையும் இணைத்துப் பேசுவது சரியல்ல.

மிஸ்டர் சேர்மன் : வந்து கேட்க வருவாரா என்று சொல்கிறார்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அவர்கள்தான் தப்பான அபிப்பிராயத்தில் சொல்வதாகத் தெரிகிறது. அப்படி தவறான கருத்துக்களை சொல்லவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் நாகர்கோவிலில் தேர்தலுக்கு நின்றார்கள். தேர்தலுக்கு அவர் நின்றதை மந்திரி சபையில் உள்ள அனைவரும் வாழ்த்தி வரவேற்றிருக்க வேண்டும். அதற்கு உதவி செய்திருக்கவேண்டும். கேள்விப்பட்ட வகையில் எனக்குவேண்டிய நண்பர் ஒருவர் அண்ணா அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியபோது

28th February 1969] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

அவர் சொல்லியிருக்கிறார். தலைவர் காமராஜ் டெல்லி போனால் தான் தமிழகத்திற்கு மரியாதையிருக்கும், அதனால் லாபமிருக்கும் என்று அண்ணா அவர்கள் கூறியதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு மாறாக அங்கு இன்றைய முதலமைச்சர் முகாம் போட்டார். அவ்வளவு தீவிரமாக எதிர்த்துப் போயிருக்கவேண்டியதில்லை. அவருடைய கட்சிக்காரர் கூட அல்ல அங்கே நின்றவர். சுதந்திர காரர் சுயேச்சை என்ற பெயரில் தேர்தலுக்கு நின்ற ஒருவருக்காக பரிந்து எதிர்த்திருக்க வேண்டியதில்லை. இங்கே பேசிய நண்பர்கள் சொல்லும்போது, கலைஞர்கள் பலர் தங்களுக்கு எதிராக ஊர்வலம் நடத்தியதாகக் கூறினார்கள். எனக்கு நெருங்கிய நண்பர் சிவதானுவை சந்தித்தபோது அவர் கூறினார் அதைப் பற்றி. 'நாங்கள் லாரியில் வந்துகொண்டிருந்தோம். உள்ளே போகக்கூடாது என்று போலீசார் கிழே இறக்கிவிட்டார்கள். அதனால் காங்கிரஸ் ஆபீசுக்கு போகிற வழியில் போனோம். அங்கே தற்செயலாக எதிரே கிட்டுள்ள சவ ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருந்தது. அவ்வளவு தான். அதை எதிர்க்க வேண்டுமென்று வந்ததாகவும் சட்டமன்றத்தில் பேசியிருந்ததால் அதைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஊர்வலத்தில் குறுக்கிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் யாருக்கும் கிடையாது என்றும் கூறினார். தலைவர் காமராஜ் விஷயத்தில் முதலமைச்சர் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை சரியானதல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. இதைப் போன்ற நிலைமை எதிர்காலத்தில் இருக்காது என்று நம்புகிறேன்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் கடன் ஆக்கிவிட்டு சென்றுவிட்டதாகக் கூறினார்கள். நாங்கள் கடைசியாக 200 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட் போட்டோம். இப்போது 300 கோடிக்கு பட்ஜெட் வருமென்று கேள்விப்படுகிறேன். 300 கோடி ரூபாய் இந்த ராஜ்யத்திற்கு எப்படி வந்தது? 30 வருஷங்களுக்கு முன்பு உள்ள வருமானத்தைப் பார்த்தால் அப்போது ஆந்திராவும் சேர்ந்த சென்னை மாநிலத்துக்கு 15 கோடி வருமானம் வந்தது. தமிழகத்தைத் தனியாகப் பிரித்துப் பார்த்தால் 7 கோடி ரூபாய் தான் இருக்கும். அப்படியிருந்தது இன்று 300 கோடிக்கு வருகிறது என்றால் என்ன காரணம்? கடன் 400 கோடி என்று கூறுகிறார்கள். கணக்கு தவறு. மத்திய சர்க்கார் வாங்கிய கடனில் நமக்கும் பங்குண்டு. அதையும் சேர்த்துக் கொண்டு பார்த்தால் 1,000 கோடி ரூபாய் கடனாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். இங்கே 300 கோடி வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. கடன்காரனாக ஆக்கிவிட்டார் என்று மகன் கூறும்போது தந்தை தான் வைத்துச் சென்றுள்ள சொத்துக்களை பொருள்களை அவுலிடம் கூறுவதற்கு உரிமை உண்டு. காங்கிரஸ் ஆரம்பித்த தொழில்களின் காரணமாக இந்த நாட்டிலே மக்களுடைய கல்வியை பரப்பியதால் இன்று வருமானம் 300 கோடிக்கு வந்திருக்கிறது. கடன்காரர்களாக வைத்துப்போய்விட்டார்கள் என்று சொல்வதை இனிமேலாவது மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [28th February 1969]

தமிழகத்தில் இன்று பஞ்சநிலை வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள், 1930-ல் தான் இத்தகைய நிலை இருந்ததாக நினைவிருக்கிறது என்று. அவ்வளவு காலமாக இப்போதுள்ள நிலை இருந்ததில்லை. நமது நிதியமைச்சர் பேசும்போது கூறினார்கள், 20 ஆண்டுகளாக 10,000 கோடி திட்டம் போட்டு இந்த தமிழகத்தில் தண்ணீர் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார். அப்போது நான் எதிரில் உட்கார்ந்திருந்தேன். அதனால் அதை சின்ன குரலிலே சொன்னார்கள். நான் கடந்த இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் சென்னையிலிருந்து என் ஊருக்குப் போகும்போது வழியில் எல்லாம் எந்தக் குளத்திலும் ஆற்றிலும் தண்ணீர் நிரம்பி யிருந்தது. இரண்டு மாதங்களில் ஆட்சி கை மாறியது. நாங்கள் இரண்டு வருஷம் ஸ்டாக் வைத்திருந்த தண்ணீரைத் தான் ஊரிலுள்ள மக்கள் இதுவரை குடித்திருக்கிறார்கள். இப்போது தண்ணீர் இல்லாமல் செய்தது யார்? நீங்களா? நாங்களா? கடவுள் மீது பாரத்தைப் போடுவது உங்களுக்கு வழக்கமாக இருந்தால் பரவாயில்லை. 20 ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ்காரர்கள் இருந்தபோது யார் மீது குற்றம் சொன்னார்கள்? அப்போது கடவுள் எங்கே போய்விட்டார்? இப்போது மட்டும் கடவுள் மீது ஏன் பாரத்தைப் போடுகிறீர்கள்? எங்கள் ஊரில் படி அரிசி ரூ. 3-க்கு இப்போது விற்கிறது. நாங்கள் கேரளா பார்டரில் இருக்கிறோம். தானியங்கள் இன்னும் இரண்டு மாதங்களுக்குத் தான் ஸ்டாக் இருக்கிறது என்கிறார் நிதியமைச்சர். யோகப்போக படி அரிசி ரூ. 5 விற்றால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இந்தப் பஞ்ச நிலையை நீக்க என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வதுதான் அமைச்சருடைய கடமை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியம் பற்றி பேசினார்கள். எனக்கு வந்த கடிதத்தில் ஒருவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கடன் கொடுத்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். கண்டிப்பாக நில அடமான பாங்கியில் நிலத்தை அடமானம் வைத்து பணம் வாங்கித் தரவேண்டுமென்று அதற்கான பாரத்தையும் அனுப்பி கடன் வாங்கிக் கொடுக்கும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய கண்டிப்பு கூடாது என்று அமைச்சர் மின்சார போர்டுக்கு உத்தரவிடவேண்டும்.

கடைசியாக சர்ச்சைக்கு உரியதென்றாலும் கூட என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சமாதியை பீச்சிலே வைப்பதாக ஆகிவிட்டது. இப்போது அதற்கு மாற்று யோசனை கூறுவது நல்லதல்ல. அங்கேயே இருக்கட்டும். அதற்கு நினைவு மண்டபம் கட்டும் யோசனை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைத்தான் யோசிக்க வேண்டும். துறைமுக விஸ்தரிப்பு வேலை நீண்டுகொண்டே போகலாம் கல்லறை மண்டபம் என்றால் அதற்கு 10, 15 மைல் விஸ்தீரணத்தில் கட்டவேண்டியிருக்கும். அடையாறு காந்தி மண்டபம் போல அமைக்கும்படியாக இருக்கும், சர்வதேச பொருட்காட்சி

28th February 1969] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

நடத்திய இடத்திலேயே விஸ்தீரணம் இருக்கிறது. அங்கே வைக்க யோசிக்கலாம். அமெரிக்கா சென்றவர்கள் அங்கே லிங்கன், ஜெபர்சன் போன்றவர்கள் நினைவு மண்டபத்தைப் பார்த்திருப்பார்கள். அதையெல்லாம் பார்த்து இந்த யோசனையைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களும் சக அமைச்சர்களும் நாட்டிலுள்ள எதிர்க்கட்சியின் பேரில் நல்ல எண்ணம் காட்டுவது உண்மையாக இருந்தால் இன்னொன்றும் செய்யவேண்டும். பழைய முதலமைச்சர் காலத்தில் ஆயிரத்துக்கு மேலான காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் மீது வழக்கு போடப் பட்டிருக்கிறது. நாகர்கோவிலில் மட்டும் 250-க்கு மேலாக வழக்குகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. மதுரையில் 66 பேர்கள் மீது வழக்கு போடப்பட்டது. அவை அத்தனையும் உண்மையான வழக்கு என்று கூற முடியாது. போலீசார் பல தொல்லைகளைத் தவிர்ப்பதற்காக போடப்பட்டவைதான் அவை. 20 ஆண்டுகள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்த உங்களுக்குத் தெரியும் போலீசார் எவ்வளவு ஜோடனை செய்வார்கள் என்று. நிச்சயமாக எதிர்க் கட்சியினர் பேரில் நல்ல எண்ணம் காட்டும் யோசனை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறதென்றால் இந்த வழக்குகளை பரிசீலனை செய்து விடுதலை செய்வதற்கு உத்தரவு போட்டால் உண்மையாகவே அவர் நல்ல எண்ணத்தைக் காட்டியிருக்கிறார் என்பது தெரியும். அதைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைமீது நடந்த விவாதத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இம் மாமன்றத்தினுடைய பல்வேறு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை தமிழகத்தினுடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உடல் நலிவுற்று அடையார் மருத்துவ மனையில் இருந்த நேரத்தில் தொடங்கப்பெற்று அதுவழியே விவாத முடிவுரையைக் கூற வேண்டிய இந்த நேரத்தில் அவர்கள் இல்லையென்ற நிலையில் முடிவு பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணமலும் எண்ணி வருந்தாமலும் இருக்க முடியாது. அண்ணா அவர்களுடைய மறைவினை ஒட்டி இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் தங்களுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் பால் அவர்கள் வைத்திருந்த நிறைந்த பற்றுதலையும், நிகரற்ற பாச உணர்ச்சியையும் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். நான் பேரவைக் கூட்டத்தில் எடுத்துக் கூறியதுபோலவே, அண்ணா அவர்களை எப்படியும் உயிர் பிழைக்கவைக்க வேண்டும் என்பதற்காக பாடுபட்ட மருத்துவர்களுக்கும், குறிப்பாக வெளிநாட்டு மருத்துவர்கள், சென்னை நகர மருத்துவர்கள் அத்தனை பேருக்கும், அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பிற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே அண்ணா அவர்களுக்கு இரங்கல் தெரிவிக்கின்ற வகையில் மத்தியப் பேரரசினுடைய அமைச்சர்கள்,

5-30
p.m.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [28th February 1969]

குறிப்பாக தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களும், சாவண் அவர்களும், ஏனைய மாநில அமைச்சர்களும் நேரிலே வந்து வழங்கிய அனுதாபத்திற்கும், காட்டிய இரங்கலுக்கும் அரசின் சார்பாக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது போலவே அண்ணா அவர்களுடைய மறைவு குறித்து இந்தியா தவிர வெளிநாடுகளிலுள்ள ஏடுகளிலே கூட எழுதப்பட்ட கருத்துக்கள், அத்தனைக்கும் தமிழக அரசின் சார்பாக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கவர்னர் உரையின் மீது நடத்திய விவாதத்தை வேகமும் இல்லாமல் அதே நேரத்தில் விரசமும் இல்லாமல் ஒரு நகைச்சுவையான ஆரம்பமாக அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்கு நான் நன்றி பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் நான் மிகுந்த தாக்குதலோடு தன்னுடைய பேச்சை அவர் தொடங்குவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர் எடுத்த எடுப்பிலேயே கலை உலகத்தின் பக்கம் திரும்பி விட்ட காரணத்தால் அவருடைய பேச்சில் பெரும் பகுதி கலாரசனையில் செலவழிக்கப்பட்டு, கவர்னர் உரையின் தரப்பு பகுதி மிகச் சிறிதாக ஆகி விட்டது. ஆகவே பதிலளிக்க வேண்டிய என்னுடைய வேலையையும் அவர் வேகுவாகக் குறைத்திருக்கிறார். என்றாலும் நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பலரும் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற பல்வேறு கருத்துக்களை நான் தொகுத்துப் பார்த்து அவைகளுக்கு நான் பதிலளிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். நான் முன்கோபி, அவசரப்படுகிறவன் என்று சொன்னார். தன்னையும் அப்படியே சொல்லிக்கொண்டார். எப்போதும் முன்கோபம் நல்லது. பின் கோபம் தான் ஆபத்தானது. முன்கோபம் வரும். உடனே போய் விடும். பின் கோபம் நிலைத்து நிற்கும். பிறகு பழி வாங்கும் உணர்ச்சி உண்டாகிறது. அவருடைய கலாரசனைத் துறையிலே பதில் சொல்லவேண்டுமானால், கண்ணகி தெருக் கூத்தில் முன் கண்ணகி, பின் கண்ணகி என்று இரண்டு பாத்திரத்தை ஒரே நடிபார் ஏற்றுக்கொள்வார். அதிலே முன் கண்ணகியாக வருகிறபோது கணவனுக்கு அடக்க ஒடுக்கமாக குடும்பம் நடத்துகிற பத்தினி பெண்ணாக இருப்பாள். பின் கண்ணகி கோபாக்கியாக இருந்து, ஊரை கொள்ளை கொண்டு போகின்ற அளவிற்கு கோர தாண்டவமாடுகின்ற கண்ணகியாக இருப்பாள். ஆகவே பின் கோபத்தை விட முன் கோபம் நல்லது என்பது அவருடைய கலாரசனைத் துறையிலே வைத்துப் பார்த்தால் கூட பொறுத்தமாக இருக்கிறது. நான் இந்த அவையிலும் சரி, அல்லது இந்த நாட்டை ஆளுகிற பொறுப்பில், என்னை அமைச்சராக ஆக்கி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பதவிக் காலத்திலும் சரி எதிர்க்கட்சியின் நல்லெண்ணத்தையும், பொதுவாக தமிழ்நாட்டுப் பெருமக்களுடைய நல்லெண்ணத்தையும் எந்த வகையில் பெற முடியுமோ அந்த வகையில் பெறுவதற்கு எல்லா நல்ல முயற்சிகளிலும் நான் நிச்சயமாக ஈடுபடுவேன்.

28th February 1969] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நான் அடிக்கடி குறிப்பிடுவது போல, பின் தங்கிய சமுதாயத் தீவிரந்து முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவன் நான். பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்கு என்னொன்றை எல்லா வகையான நன்மைகளையும் செய்வதற்கு நான் ஒரு சிறிதும் பின் வாங்க மாட்டேன் என்பதையும், அதே நேரத்தில் முற்போக்கு அடைந்திருக்கிற சமுதாயங்கள் என்னால் எந்த வித ஆபத்துக் களுக்கும் ஆளாகாதென்ற உறுதியினையும் நான் முன் கூட்டி இங்கே தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு வடநாட்டிலிருந்து வெளி வருகின்ற ஏடுகளிலும், வேறு தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளியிடப் பட்ட சில ஏடுகளிலும், இவங்கை போன்ற இடங்களிலிருந்து வெளிவந்த ஏடுகளிலும், இனிமேல் அண்ணா அவர்கள் இருந்த போது இருந்து வந்த மத்திய அரசு—மாநில அரசு உறவு இருக்குமா என்ற ஒரு கேள்வி மிக பலமாக எழுப்பப்பட்டது. நான் அப்போதும் சொல்லி இருக்கிறேன், இப்போதும் சொல் கிறேன், மத்திய அரசைப் பொறுத்த வரையில், தமிழக அரசு உறவுக்கு கை கொடுப்பதாகவும், அதே நேரத்தில் உரிமைகளுக்கு குரல் கொடுப்பதாகவும் இருக்கும் என்பதை நான் இங்கு வலி யுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் மத்திய அரசு, மாநில அரசுகளுடைய கோரிக்கைகளை, வேண்டுகோள்களை, கொஞ்சம் அனுதாபத்தோடு, அதே நேரத்தில் மாநில அரசிற் குள்ள உரிமை என்ன என்ற நினைவோடு அணுகவேண்டும். அதற்கு முன்னோடியாக இருந்த உறவை வளர்க்கவேண்டியவர்கள் மத்தியப் பேரரசைச் சேர்ந்தவர்களே அல்லாமல், மாநில அரசைச் சேர்ந்த வர்களிடம் மாத்திரம் அந்தப் பொறுப்பு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக இந்த மொழிப் பிரச்சனையில் தமிழ் நாட்டில் மொழிக் கிளர்ச்சி புதியதல்ல. முப்பத்தி இரண்டு ஆண்டு காலமாக பெரும் போராட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. அந்த போராட்டம் 1937-38-ல் தொடங்கி அந்த மொழிப் போராட்ட காலத்தில்தான் அரசியலில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கடைப்பிடித்த கொள் கையை வைத்து பல முறை சிறைச்சாலைக்குச் சென்று அதற்குப் பிறகு மூண்டெழுந்த பல்வேறு போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு 1965-ம் ஆண்டு மொழிப் புரட்சி தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட நேரத்தில் மொழிபற்றிய கிளர்ச்சி இருக்கலாம், ஆனால் வன்முறைகள் கூடாதென்று அறிக்கைகள் விடுத்து, அதைத் தொடர்ந்து நடை பெற்ற பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி மக்களுடைய நம்பிக் கையை இழந்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், தோழமைக் கட்சிகளும் பெருவாரியான இடங்களைப் பெற்று, அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, மொழிப் பிரச்சி னையில் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், வேறு எந்த மாநிலத் திலும் இல்லாத அளவில் ஒரு முடிவு காண வேண்டும் என்ற நிலைமையில், தமிழக சட்ட மன்றத்தை கூட்டி, நாம் தீர்மான வடிவத்தில், இனிமேல் தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலம், தமிழ் இரண் டிற்கும் தான் இடம், இந்திக்கு இடமில்லை என்கின்ற தீர்மானத்தை

[திரு. மு. கருணாநிதி] [28th February 1969]

நிறைவேற்றினோம். அதற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டிலே இருந்த மொழிப் பிரச்சனையில் ஏற்பட்டிருந்த கொந்தளிப்பு ஓரளவு அடங்குவதற்கு வழி வகை காணப்பட்டது. ஆனால் சமீப காலமாக டெல்லி பேரரசினர் தேவை இல்லாத ஒன்றிலே தலை கொடுத்துக்கொண்டு வானொலியிலே ஆங்கிலச் செய்தி சொல்லப் பட்டு வந்த அந்த நேரத்தில் இந்திச் செய்தி சொல்லப்பட வேண்டுமென்று ஒரு புதிய நிலையை உருவாக்கி, ஒரு புதிய குழப்பத்தைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தினர். அப்படிப்பட்ட நிலையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மாத்திரமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள பெரியவர்களே கூட அது பற்றி விமர்சித்திருக்கிறார்கள். அது தேவை இல்லை என்று கூறி இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டபோது தமிழகத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் டெல்லி பேரரசிற்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்கள். அந்தக் கடிதத்தில் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், “இந்த மாற்றம் மக்களுடைய உள்ளத்தில் பெரும் கலக்கத்தைக் கொடுத்துள்ளது. பல்லாண்டு காலமாக 8 மணி அளவில் ஆங்கிலச் செய்தி ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்திக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்திற்காக இந்த மாற்றம் செய்யப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, இந்த ஆங்கிலச் செய்தி ஒலிபரப்பை மாற்றுவதற்கு வேறு எந்த விதமான காரணமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்நாட்டில் அலுவலகத்திற்குச் செல்லும் மக்கள் அந்த நேரத்தில் ஆங்கிலச் செய்தியினையும் கேட்டு தங்கள் கடிகாரங்களையும் சரி பார்த்துக்கொள்ளும் பழக்கத்தைக் கூட கையாண்டுள்ளார்கள். இந்நிலையில் இந்திக்கு முதலிடம் கொடுத்து ஆங்கிலச் செய்தி ஒலிபரப்பப்படும் நேரத்தில் இந்தி செய்தி ஒலிபரப்ப வேண்டும் என்ற மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது மிகவும் வேதனை அளிப்பதாக இருக்கிறது. இது மக்களிடையே ஏற்கனவே உள்ள கொந்தளிப்பையும் எதிர்ப்பையும் அதிகரித்துள்ளது. ஆகவே ஆங்கில ஒலி பரப்பை பழைய நிலையிலேயே கொண்டுவர வேண்டும்” என்று இந்திய தலைமையமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு அண்ணா அவர்கள் கடிதம் எழுதினார்கள். ஆனால் அதற்கு பதில் எழுதிய அம்மையார் அவர்கள் வசதிக் குறைவு இருக்கலாம் என்று தான் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு ஏற்ப, போகப் போக சரிக் கட்டிக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தமிழகத்தினுடைய உணர்ச்சிகளை அண்ணா அவர்கள் எடுத்து மத்திய பேரரசுக்குக் காட்டினார்களே அல்லாமல், இதில் ஏற்படுகின்ற வசதிக் குறைவு பற்றி அல்ல. ஆங்கிலம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு இந்தியில் பேசும் செய்தி முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ச்சி என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே தான் அப்படி எழுதினார்கள். செய்தி ஒலிபரப்பு முன்பு இருந்ததைப் போலவே தொடர்ந்து ஒலி பரப்பப்படும் என்று வாக்களித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு, செய்தித் துறை அமைச்சர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார், மத்தியப் பேரரசு அமைச்சர் திரு. கே. கே. ஷாவை ஹைதராபாத்தில் சந்தித்துப் பேசினார். அவரும் ஆவன செய்வதாக உறுதியளித்தார்.

28th February 1969] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஆங்கிலச் செய்தியை 8¼-லிருந்து 8-க்கு மாற்றுவது என்பது சாதாரண விஷயம். தமிழக மக்களின் உணர்ச்சியை மதிக்காமல் மத்திய அரசு நடந்தால் உறவு நடிக்கவேண்டுமென்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? உறவு நடிக்கவேண்டுமா என்ற கேள்வி நமது உள்ளங்களில் எழாமல் இல்லை. இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் சமீபத்தில் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அந்த வேலை நிறுத்தத்தின் தத்துவங்களையும் தாற்பர்யங்களையும் பற்றி அறிய நான் புகவில்லை. ஆனால் தமுவிய பேரியக்கம், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அந்த ஊழியர்கள் மீது பல இடங்களில் வழக்குகள் போட்டு வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் கோளாவில் இருக்கின்ற நம்முடைய நண்பர் திரு. தியாகராஜன் அவர்களுக்கு வேண்டிய அரசு இந்த வழக்குகளையெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் அனுமதியில்லாமலேயே, மத்திய சர்க்காரைப் பொருட்படுத்தாமலேயே வாபஸ் வாங்கி விடுக்கிறது என்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

திரு. ஆர். என். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, திரு. நம்பூதிரிபாடும், திரு. அஜாய் முகர்ஜியும் எனக்கு வேண்டியவர்கள் என்று சொன்னேனே தவிர அவர்களுடைய அரசு என்று சொல்ல வில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நண்பர் திரு. தியாகராஜனுக்கு வேண்டியவர்கள் ஆனதென்ற அரசு என்று திருத்திக் கொள்ளுகிறேன். அந்த வழக்குகளையெல்லாம் வாபஸ் பெற்றிருக்கிறார்கள். நாம் டில்லிக்கு அந்த வழக்குகளை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறோம். அப்போதுதான் உறவு நிலைத்திருக்கும், ஸ்திரமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறோம். உம் முழு ஒத்துழைப்போடும் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கிற வழக்குகளையெல்லாம் வாபஸ் வாங்குவதற்கு நாங்கள் பரிந்துரை செய்திருக்கிறோம். இதுவரையில் அதற்கான நல்ல பதிலை மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து நாம் பெற முடியவில்லை. நான் எழுதிய கடிதங்களுக்கு மேலாக இந்த மாமன்றங்களின் சார்பாக தமிழக அரசின் பெயரால் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த வழக்குகளையெல்லாம் அவர்கள் வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திரு. நம்பூதிரிபாத் முறையிலோ அல்லது திரு. அஜாய் முகர்ஜி முறையிலோ நான் இதைக் கையாள்வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இல்லை. அப்படிக்கையாளுகிற சந்தர்ப்பத்தை தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசு தராது. அந்த நெருக்கடி நிலைக்கு இந்த அரசை ஆளாக்காது என்ற நம்பிக்கையோடு நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த அளவில் மத்திய அரசோடு என்றென்றைக்கும் உறவு கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமையிலும் அந்த உறவு தொடராமல் இருக்கவேண்டும் என்ற அளவிலும் இந்தியா விடுதலைப் பலத்திற்காகவும் எதிரிகளிடமிருந்து இந்தியாவைப் பாதுகாக்கவேண்டிய நிலைமைக்காகவும் என்மென்றும் திராவிட

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[28th February 1969]

முன்னேற்றக்கழக அரசு முன் நிற்கிறது என்பதை நாங்கள் அரசோச்ச வராத அந்த காலத்திலேயே எதிர்க்கட்சியாக இருந்து செயல்பட்ட நேரத்திலேயே அண்ணா அவர்களும் அவரைச் சேர்ந்த 20 ஆயிரம் தொண்டர்களும் விலைவாசிப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறைச்சாலைகளில் இருந்த நேரத்திலே அண்ணா அவர்கள் விடுதலை பெற்று வேலூர் கோட்டை வெளியில் உள்ள மைதானத்தில் பேசுகிறபோது தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் அரசை காரசாரமாகத் தாக்குவார் என்று எதிர்பார்த்த நேரத்தில் தான் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டார்கள். அந்த மேடையில், “நம் மீது விழுந்திருக்கிற அடிகளால் ஏற்பட்ட தழும்புகளையெல்லாம் மறந்து விடவேண்டும். ரத்தக்கரையைத் துடைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய நாட்டிற்கு இந்தியாவிற்கு வந்திருக்கிற பேரபாயத்தை உணரவேண்டும். ரத்த தானம் செய்வதற்கு வாலிபர்களே புறப்படுங்கள். படை வீரர்களாகச் செல்லுங்கள், இந்தியாவைக் காப்பதற்கு சீனர்களிடமிருந்து இந்தியாவைக் காப்பதற்கு அத்தனைபேரும் தயாராகுங்கள்” என்ற அத்தகைய அறிக்கையைத் தான் அண்ணா அவர்கள் கொடுத்தார்கள். ஆகவே எந்த வகையிலும் இந்திய நல்லுறவுக்குக் குந்தகம் ஏற்படாத நிலைமையில் சமீபகால அரசு நடந்து கொள்ளும். அதே நேரத்தில் என்னுடைய நல்லெண்ணத்தை மதித்து, நாங்கள் கொண்டிருக்கிற இந்தக் கொள்கையை மதித்து, மத்திய அரசும் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்களுக்குக் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டிய உரிமை தமிழக அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறவன் என்ற அளவிலே எனக்கு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தமிழகத்தில் கவர்னர் உரையில் பேசுகிற நேரத்திலே உணவு நிலை, வரட்சி பகுதி நிலை, தொழில் நிலை, வேலைவாய்ப்பு இன்மை, கோவை பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கிற நிலைமை, தொழிலாளர்களுடைய அமைதியின்மை, வெண்மணி சம்பவம், நாகர்கோயில் தேர்தல் இப்படிப்பட்ட பல்வேறு தரப்புகளில் அவர்களுடைய எண்ணங்களுையெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். உணவு கொள்முதல், வழங்குதல் என்பதைப் பொறுத்தவரையில், நான் சில வருத்துக்களை இந்த மன்றத்திற்கு எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். 1968-இல் இருந்த நிலைமைக்கும் இப்போது இருக்கிற நிலைமைக்கும் இருக்கிற வேறுபாட்டை நீங்கள் நன்றாக அறிதல் வேண்டும். வரட்சி நிலைமை எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. அகில இந்திய ரூபிப்பாக வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களில் பயக்கரமான வரட்சி தோன்றியிருக்கிறது. 1968-ம் ஆண்டு 7.5 லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. வரும் சம்பா காலத்தில் 1-1-1969 இலிருந்து 31-5-1969 வரையில் மே திங்கள் மூடிய 475 ஆயிரம் டன் கொள்முதல் செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறோம். என்றாலும் நிலைமையைப் பார்க்கிற நேரத்திலே இந்தக் கொள்முதல் இலக்கினை நாம் எப்படிப் பிடிப்போமா என்ற சந்தேகம் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மொத்த விளைவில் 5-இல் ஒரு பகுதி தான் கொள்முதல் செய்கிறோம் என்றாலும் அந்த

அளவிற்கு இலக்கினை எட்டிப் பிடிக்க முடியாது என்ற ஒரு சூழ்நிலை தான் தோன்றியிருக்கிறது. ஆகவே கொள்முதலுக்கு நிலக்கிழார்கள், விவசாயப் பெருமக்கள் பேருதவியாக இருக்க வேண்டும். கொள்முதல் செய்வது நியாயம் தானா, தரப்படுகிற விலை சரியானது தானா, கொள்முதல் செய்வதற்குச் சட்டம் இருக்கிறதா என்றெல்லாம் சட்டப்பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து கொண்டு நீதிமன்ற நெடியப் படிக்கட்டுகளுக்குச் சென்று கொண்டு இருப்பதை வேலையாகக் கொள்ளாமல் நாட்டில் இருக்கிற லட்சோபலட்சம் மக்களின் வயிற்றுப் பிரச்சனை, காய்ந்து கிடக்கிற வயிறுகள் பிரச்சனை, அந்த வயிற்றுப் பிரச்சனைக்கு நம்மாலான தர்மத்தைச் செய்திட வேண்டும் என்ற அளவிலே நிலக்கிழார்கள் கொள்முதலுக்கு உரிய உதவியினை துணையினை அரசுக்குச் செய்திட வேண்டும் என்று மிகுந்த அன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் நமக்கு உபரி யாக இது வரையில் உணவு தானியங்களைக் கொடுத்து மற்ற மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு வந்த நிலை மாறி, இப்போது நாம் அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டிய ஒரு புதிய மாறுபாடு, மாறுபட்ட சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது. இதற்காகத் தான் மத்திய அரசிடத்திலே தமிழ் நாட்டினுடைய உணவு தானிய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஒரு லட்சம் டன் அரிசி நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அது பற்றி கூட டில்லி வட்டாரத்திலிருந்து வந்திருக்கிற செய்திகளை இன்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இன்னும் சில தினங்களில் தமிழகத்திற்கு வருகிற மாண்புமிகு மத்திய உணவு அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களுடன் இது பற்றி நாங்கள் பேசுவதாக இருக்கிறோம். நல்ல பதில் கிடைக்கும் என்று நாங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே ஒரு லட்சம் டன் அரிசி நமக்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைத்தால் தான், வருகிற இரண்டு மூன்று மாதங்களில் ஏற்படுகிற இந்த பயங்கர பஞ்ச நிலையிலிருந்து நல்ல வண்ணமாக தமிழகத்தைக் காப்பாற்ற முடியும், ஓரளவிற்கு சமாளிக்க முடியும். அந்த அளவிலே மத்திய அரசு நிச்சயமாக நமக்கு உதவும் என்கிற நம்பிக்கையை இந்த அரசு கொண்டிருக்கிறது. பருவ மழை தவறினால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. பருவ மழை தவறிவிட்டது என்ற காரணத்தைப் பல ஆண்டுகளாகப் பேசி வருகிறோம். இந்தப் பேச்சை விட்டு விட்டு பருவ மழை தவறினாலும் நம் நாட்டு மக்களின் பஞ்சத்தினின்றும் எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்று முயலவேண்டும். பல கிராமங்களிலும் பல் வேறு மாவட்டங்களிலும் மக்கள் குடி தண்ணீருக்காகப் பரிதவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதைவிட, அவர்கள் சொன்னதைப்போல, நாங்கள் நிறைய தண்ணீர் வைத்து விட்டுப் போனோம், இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் குண்டோதரன் போல காலி செய்து விட்டார்கள் என்று சொல்லும் காரணங்களை ஆராயத் தேவையில்லை. நாம் ஆராயத் தேவைப்படுகிற காரியங்கள் எல்லாம் பருவ மழையே தவறி விட்டால் கூட சமாளிக்கத்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [28th February 1969]

தக்க அளவிற்கு சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நாம் பெருக்கிட வேண்டும். ஆழமான கிணறுகளைத் தோண்ட வேண்டும். இருக்கிற கிணறுகளை மேலும் ஆழப்படுத்திட வேண்டும். குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டிட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சிறிய திட்டங்களின் மூலம் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனையைக் கூட நம்மால் சமாளிப்பதற்கு முடியும். இப்போது சென்னை மாநகரத்தில் ஏற்படுகிற தண்ணீர் தட்டுப் பாட்டை நீக்குவதற்காக பெரும் அளவிலே திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு பல்வேறு கிணறுகள் நூற்றுக் கணக்கில் தோண்டப்பட்டு அந்தக் கிணறுகளின் மூலமாக சென்னை மாநகர தண்ணீர் தட்டுப் பாட்டை நீக்கும் ஏற்பாட்டில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். கோவை நகரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு 6 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அங்கே கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டு மார்ச்சு திங்கள் 31-ம் தேதிக்குள்ளாக வேலை முடிய முனிசிபல் அதிகாரிகள், பொதுப்பணித்துறையினுடைய அலுவலர்களின் ஒத்துழைப்புடன் காரியத்தை முடிப்பதற்கு நாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இப்படி தாற்காலிகமான நிலைமைகளை உருவாக்குவதைவிட நிரந்தரமாக பருவ மழை நவம்பரில் கூட கவலை யில்லை என்ற அளவில் இந்த 3 ஆண்டு காலத்தில் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை, குழாய்க் கிணறுகளை அதைப் போலவே குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கிற நிலைமைகளை இந்த 3 ஆண்டு காலத்தில் தமிழக அரசு செய்து முடிப்பதற்கான எல்லா வகையான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும். அதை முதல் கட்டமாக வைத்து வேலைகளை இந்த அரசு தொடங்கும் என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். வரட்சி நிலை பகுதிகளில் 1 கோடியே 57 லட்சம் ரூபாய் நிவாரண பணிகளை அளிப்பதற்காக கடந்த 17-ம் நாள் இங்கே அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள் கலந்து கொண்ட ஒரு மாநாட்டில் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உகையில் விரிவாக வேறு ஒரு மன்றத்தில் கூறியிருக்கிற காரணத்தினால் சுருக்கமாக மாத்திரம் இந்த மன்றத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 35 லட்சம் ரூபாயுக்கும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 35 லட்சம் ரூபாயுக்கும், கோவை மாவட்டத்தில் 18 லட்சம் ரூபாயுக்கும், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 40 லட்சம் ரூபாயுக்கும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 10 லட்சம் ரூபாயுக்கும், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 10 லட்சம் ரூபாயுக்கும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ராதாபுரம் பகுதியில் 8.5 லட்சம் ரூபாயுக்கும் ஆக மொத்தம் 157 லட்ச ரூபாயுக்கு அங்கெல்லாம் திட்ட வேலைகளை, வேலை வாய்ப்புகளைத் தருகிற அளவிற்கும் நாம் இப்போது ஏற்பாடு செய்து அந்தப் பணிகள் எல்லாம் தொடங்கி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

தொழில் துறையைப் பற்றி இங்கு விரிவாக எடுத்துப் பேசப் பட்டது. தொழில் துறையில் தமிழ் நாடு மந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் உள்ளிட்ட பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். தொழில் துறையில் தமிழ் நாடு மாத்திரம் அல்லாமல், குஜராத் போன்ற ஓரிரு

28th February 1969] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மாநிலங்களைத் தவிர நாட்டில் பொதுவாகத் தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 4-ஆவது 5 ஆண்டுத் திட்டம் கரு கூட பெருத நிலைமையில் இந்த மந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மறந்து விடுவதற்கில்லை. இந்த மந்த நிலைமைக்கு இடையில் கூட தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் மத்தியத் தொழில் துறைத் திட்டங்கள் 3,90 கோடியே 95 லட்சம் ரூபாய் முதலீடோடும், 2 மாநில தொழில் திட்டங்கள் 11 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாய் முதலீடோடும், கூட்டுறவுத் தொழில் திட்டங்கள் 5, 3 கோடியே 85 லட்சம் ரூபாய் முதலீடோடும், தனியார் தொழில் திட்டங்கள் 52, 50 கோடியே 67 லட்சம் ரூபாய் முதலீடோடும் இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தங்களுடைய பணிகளை நிறைவேற்றி வருகின்றன. மத்திய அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கும் தொழில் நிறுவனங்களின் விண்ணப்பங்கள் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசுத் துறையில் 1, மாநில அரசுத் துறையில் 1, கூட்டுறவுத் துறையில் 3, தனியார் துறையில் 32-ம் 24 கோடியே 92 லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டுக்கான திட்டங்களின் விண்ணப்பங்கள் உரிமங்களுக்காக எண்ணிக்கை அளவில் இருக்கின்றன. 1964-ம் ஆண்டில் இருந்த எண்ணிக்கை 2, 1965-இல் 4, 1966-இல் 8, 1967-இல் 8, 1968-இல் 2 என்ற அளவிற்கு உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிற மந்த நிலைமையை ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். இது தமிழ் நாட்டுக்கு மாத்திரம் அல்ல. இந்தியா முழுமைக்கும் இந்த மந்த நிலைமை இருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. இந்தக் காரணத்தினால் தான் இந்த மன்றத்தில் வேண்டுகோள் விடுக்க இருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசின் தொழில் கொள்கை பொறுத் துறை என்றாலும் கூட, நாளைக்கு வருகிற பலாக்காயை விட இன்றைக்கு இருக்கிற களாக்காய் போதுமானது என்ற அளவிற்கு தனியார் துறைத் தொழில்களை தமிழக அரசு வர வேற்கச் சித்தமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், வேலை வாய்ப்பு களைப் பெருக்கி இந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் திண்டாடுகிற சங்கடத்திலிருந்து அவர்கள் தவிர்க்கப்பட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தொழில் அதிபர்களை வரவேற்கிறது. அது மாத்திரம் அல்ல. ஏதோ தமிழ் நாட்டில் தொழில் அமைதி கெட்டு விட்டது, கெட்டு விட்டது என்று எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பேசுவது தொழில் வளம் பெருகுவதற்கு உடன்பாடானது ஆகாது. இப்படிப் பேசுவது ஏடுகளில் வந்து தமிழ் நாட்டில் தொழில் அமைதி கெட்டு விட்டது என்று பார்க்கிற தொழில் அதிபர்கள் இங்கே தொழில் அமைதி கெட்டு விட்டதாமே, இங்கே போக வேண்டாம், திரு. தியாகராஜனுக்கு வேண்டியவர்கள் ஆட்சி நடத்துகிற கேரளத்திற்கும் வங்காளத்திற்கும் செல்லலாம் என்று எண்ணக் கூடும். இங்கே தொழில் அமைதி எந்த வகையிலும் கெடவில்லை. எப்போதும் எந்த அரசு நடைபெற்றாலும் அங்கொன்று இங்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [28th February 1969]

கொண்டு என்று நடைபெறுகிற தொழிலாளர் போராட்டங்கள் இருப்பது போல தமிழ் நாட்டில் இருந்தது. அப்போதிருந்த முதலமைச்சர் அவர்களும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் மற்ற ஏனைய அமைச்சர்களும் தலையிட்டு சுமுகமான சூழ்நிலைகளை தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். தொழில் அமைதி கெட்டு ஒரு பத்திரிகை நிலையமே மூடப்பட்டு சித்தூருக்குப் போய்விட வில்லையா பழைய ஆட்சியில். தொழில் அமைதி திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கெட்டு விட்டதாகச் சொல்லப் படுவதானது உண்மைதானா என்று எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். தொழில் அமைதி கிஞ்சித்தும் கெடாத அளவிற்கு தொழிலாளர்த் தலைவர்களும் தொழில் அதிபர்களும் மாநில அரசும் சேர்ந்து நல்ல சுமுகமான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் தக்க வழிவகைகளைக் காண்பதற்கும் இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி தமிழகத்தில் தொழில் வளம் பெருகுவதற்கு தனியார் தொழில் அதிபர்களை வருக, வருக என்று இந்த மன்றத்தின் சார்பாக அழைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே சமயத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றால் உதாரணத் திற்குச் சொல்லுகிறேன். வேலையில் இருப்பவர்கள் புதிதாக வேலைக்கு வருபவர்கள் பிரச்சனையில், வேலையில் இருப்பவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு முக்கியமா, புதிதாக வேலைக்கு வருபவர்களுக்கு இடம் அளிப்பது முக்கியமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நான் ஒரு சிறிய உதாரணம் சொல்லுகிறேன். இப்போது இருக்கிற தமிழக அரசு போக்குவரத்து துறையில் கண்டக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த கண்டக்டர்களைப் பதவி உயர்வு செய்து செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களாக ஆக்கவேண்டும் என்ற ஒரு வாதம் தொழிற்சங்கச் சார்பில் சொல்லப்படுகிறது. அந்த கண்டக்டர்களில் ஒரு பகுதியினருக்கு பதவி உயர்வு செய்யலாம். இன்னொரு 50 சதவீதத்திற்கு வெளியில் உள்ளவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது அரசின் வாதம். இதை ஊன்றி கவனிக்கவேண்டும். கண்டக்டர்களுக்கு வேலை உயர்வு கொடுக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் ஏற்கெனவே வேலையில் இருப்பவர்கள். 8-ஆவது வகுப்பு வரை படித்தவர்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறவர்கள் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர் வேலை காலியாகும் இடங்களில் வரமுடிய வில்லை. 100 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன என்றால் 50 இடங்களை பதவி உயர்விலும் 50 இடங்களை வேலையில்லாதவர் களுக்குக் கொடுப்பதிலும் பயன்படுத்தலாம். இது சிறிய உதாரணம். இதற்குப் பல உதாரணங்கள் சொல்லலாம். தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் இந்த அரசுடன் ஒத்துழைத்தால் எதிர் காலத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் ஒரு பகுதியை நிறைவு செய்தவர்கள் ஆவோம்.

28th February 1969]

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : இந்தப் பிரச்சனையைப் பொருத்த வரையில் அதில் சம்பந்தப்பட்டவன் என்ற முறையில் ஒரு விளக்கம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதுவரையில் அந்த டிபார்ட்மெண்டில் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர் பதவிக்கும் டைம் கீப்பர் பதவிக்கும் கண்டக்டர்களை புரமோஷன் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு மாற்றம் வேண்டுமென்று அரசு கருதும் போது அங்கீகாரம் பெற்ற தொழிற் சங்கத்தைக் கலந்து ஆலோசித்திருக்க வேண்டும். அதைச் செய்யவில்லை. இப்போது கூட சங்க கோரிக்கை அப்படி வெளியிலிருந்து எடுக்கக் கூடாது என்பதல்ல. அவர்கள் நியமித்த ஒரு உயர்மட்டக் குழு அனுப்பிய கேள்வித்தாளில் இரண்டாவது பகுதி மூன்றாவது பாராளில் அவர்களுக்கு எப்படி புரமோஷன் கொடுப்பது என்று கேட்டிருக்கிறது. அண்மையில் நடந்த குழு முன்பாக ஓரல் எவிடன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தக் குழு அறிக்கை 30-3-1969-க்குள் வந்துவிடுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வருகிற வரையில் இந்த முடிவை தள்ளிவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. வேலை வாய்ப்பு என்று சொல்லும்போது கண்டக்டர்கள் செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டராகவோ அல்லது டைம் கீப்பராகவோ புரமோஷன் ஆகும்போது அதனால் காலியாகும் இடங்களுக்கு நேரடியாக ஆட்களை எடுக்கும்போது பரிசீலிக்க வேண்டும். மூன்றாவது பாரம் படித்தவர்கள், குறைந்த படிப்புள்ளவர்களை செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்களாக புரமோஷன் செய்வதில்லை. 48 பேர் அப்படியிருக்கிறார்கள். இருக்கிறவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்தால்தான் இலாகா நன்றாக நடக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதை எடுத்துச் சொல்வது என்னுடைய கடமையாக இருப்பதால் இப்போதைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அடுத்து, மூடப்பட்டிருக்கிற பஞ்சாலைகளின் நிலைமையிருக்கிறது. கோவையில் மூடியிருக்கிற பஞ்சாலைகளைப் பற்றி கோவையிலே உள்ள தொழிற் சங்கத் தலைவர்களை சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறேன். இன்று கூட ஒரு தல்ல செய்தி கோவையிலிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. மூடப்பட்டிருக்கிற பஞ்சாலையைத் திறப்பதிலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற 16 ஆயிரம் பேருக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய துயரத்தைத் துடைப்பதிலும் இந்த மாநில அரசுக்கு அதிக அக்கரையிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மத்திய அரசினுடைய ஒத்துழைப்பு நிரம்பத் தேவை. எக்சைஸ் டியூட்டியை அவர்கள் தள்ளிக் கொடுத்தால் மின்சாரக் கட்டணத்தையும் விற்பனை வரியையும் குறைப்பதற்கு தமிழக அரசு தயாராக இருக்கிறது என்று நாம் கூறியிருக்கிறோம். மூடப்பட்டிருக்கிற பஞ்சாலையை எடுத்து நடத்துவதற்கு பஞ்சாலைக் குழுக்களை நியமிப்பதற்கும் நாம் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் மத்திய பஞ்சாலைக் குழு 51 சதவீதம் நமக்கு உதவி அளிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறோம். இவைகளையெல்லாம் மனதில் வைத்து மத்திய அரசு முதலில் சட்டிக்காட்டியிருக்கிற

[திரு. மு. கருணாநிதி] [28th February 1969]

எக்சைஸ் டியூட்டியிலிருந்து விலக்கு அளித்தால் பஞ்சாலையைத் திறப்பதற்கு நாம் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிற முயற்சியின் முதற்படி வெற்றியாக அமையும். அதற்குப் பஞ்சாலை அதிபர்களையும் தொழிற்சங்க தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் கலந்து பேசுவதற்கு அண்மையிலே ஒரு தேதியைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதுவரையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களின் இடைக்கால, நிவாரணத்திற்கு யோசிக்கப்பட்டது. இன்றைக்குக் காலையில் கோவையிலிருந்து வந்த செய்திப்படி அங்கிருக்கிற யூனியன் தலைவர்கள் ஒன்றுகூடி யோசித்து இரண்டு நாள் சம்பளத்தை தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள தொழிலாளிகள் ஒதுக்குவதாக முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கப் படுகிற பணம் ஏறக்குறைய அவர்கள் கணக்குப்படி 9 லட்சம் இருக்குமென்கிறார்கள். 9 லட்சம் கணக்கிட்டு இலக்கு வைத்தால் 7 லட்சம் கிடைக்குமென்றும் கருதுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் மேலும் 7 லட்சம் முதலாளிகளிடமிருந்து கணிசமான தொகையாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு தருவார்கள் என்று தெரியாது. அதற்கு ஈடாக அரசு என்ன செய்யுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களின் முடிவின் மூலம் தொழிலாளர்களிடமிருந்து இந்த இரண்டு நாள் சம்பளம் எந்த அளவுக்கு வருகிறதோ, அது ஐந்து லட்சமாக இருந்தாலும் ஒன்பது அல்லது பத்து லட்சமாக இருந்தாலும் அதற்கு ஈடாக பத்து லட்சம் ரூபாயை தமிழக அரசு நிச்சயமாக தந்து இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறது (கையொலி) என்பதையும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களிடத்தில் காலையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் இறுதி முடிவு எடுத்து இன்று அல்லது நாளை தெரிவிக்க இருக்கிறார்கள். தொழிலமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் கோவைக்குப் போகும் நேரத்தில் அதற்கான முறையில் கலந்து கொண்டு முடிவெடுக்க இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மத்திய அரசு எக்சைஸ் டியூட்டியைக் குறைக்கும் வரையிலும் மின்சாரக் கட்டணம், விற்பனை வரிகளை நம்முடைய அரசு குறைக்க முன் வராததற்கு என்ன கஷ்டங்கள் உள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதைச் செய்யாமல் இதைச் செய்வதால் பலன் ஒன்றுமில்லை என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் கஷ்டமில்லை. அது வந்த பிறகு இதைச் செய்தால் துணையாக இருக்கும். பஞ்சாலைகளுக்கு இன்றுள்ள தடங்கல்கள் தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நாம் முதலில் செய்தால் அதற்கு ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்காதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாம் முதலில் செய்து எமாந்துவிட்டால் என்ன செய்வது?

28th February 1969]

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டின் பொறுப்புதான் அது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அனேகமாக உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு எல்லாம் இயன்ற அளவு பதில் அளித்ததாகக் கருதுகிறேன். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் மாணவர்களிடம் ஏற்பட்டிருக்கிற சிற்சில கொந்தளிப்பு பற்றி அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாணவர் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நிலைமை ஒரு குறிப்பிட்ட அம்சத்தை அடிப்படையாக வைத்து எழுகிற பிரச்சனை அல்ல. 1967-ல் மாணவர்கள் பிரச்சனையில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டதென்றால், அது மொழிப் பிரச்சனையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டது. ஆகவே, சில பேர் ஒன்றுகூடி மாணவர்கள் தலைவர்களை அழைத்து முடிவு காண வசதியாக இருந்தது. இப்போது ஏற்படுகிற கிளர்ச்சிகள் உருக்கு ஊர், கல்லூரிக்குக் கல்லூரி, வகுப்பறைக்கு வகுப்பறை தனித் தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. இவைகளை யெல்லாம் மாணவர்கள் தாங்களே தீர்த்துக் கொண்டு ஒரு நல்ல மனோ நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இந்த அவையிலுள்ள பெரியவர்கள் அதற்கு ஒத்துழைப்பு நல்கவேண்டும். மாணவர்கள் குறைகளை அதற்கான அமைச்சர்களிடத்தில் எடுத்துப் பேசிக் குறைகளைத் தவிர்க்க தங்களுால் முடிந்த அளவு முயற்சிக்கலாம். அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தர இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டதைப் போல மிக மிகச் சாமான்ய மக்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். மிகச் சாதாரணமான குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பித்த காலத்திலும் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பெரியார் தலைமையில் இருந்த நேரத்திலும் திரு. ஜனார்த்தனம் அவர்கள் கூறியதைப் போல பெரியார் நடத்திய குடியரசு பத்திரிகையில் துணை ஆசிரியராக இருக்கும்போதும் ஒரே நிலைதான். அப்போது எனக்கு ரூ. 40 பெரியார் சம்பளம் தருவார். அதில் சாப்பாட்டுக்கு கணக்கு பார்த்து ரூ. 20 எடுத்துக் கொள்வார். காலை பல் காரத்திற்கு ரூ. 10 போக சினிமா, நாடகம் பார்ப்பதற்கு ரூ. 5 போக மீதமுள்ள ஐந்து ரூபாயை மணியார்டர் கமிஷன் போக உருக்கு அனுப்பிய காலமும் இருந்தது. அதைப் போல இந்த அமைச்சரவையில் உள்ளவர்கள் எளிய குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள். சாதாரணமான மக்களோடு எளியவர்களோடு உறவாடுகிறவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் காண விரும்புகிற சமுதாயம் எப்படிப்பட்ட சமுதாயம் என்பதை எடுத்துக் கூறினால் “நிர்வாகம் இல்லாத சமுதாயம்” Society without Administration வேண்டுமென்று சொல்வார்கள் சிலர். சுரண்டலற்ற சமுதாயம் Society without exploitation வேண்டும் என்பார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொருத்த வரையில் நாங்கள் விரும்புகிற சமுதாயம் சரிவு இல்லாத சமுதாயம் Society without erosion அதுதான் இந்த அரசின் நோக்கம். அதற்காகத்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [28th February 1969]

தவங்கியவர் பேரறிஞர் அண்ணா. அவர் வழியில் நின்று கடமைபாற்ற உங்களுடைய பாசம் மிக்க இதயம் தேவை, தேவை என்று கூறி இந்த அளவில் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மரபின்படி திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Now there are two amendments to the motion of Thanks. I wish to know whether the hon. Members are withdrawing them.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : I withdraw my amendment, Sir.

THIRU S. V. LAKSHMANAN : I withdraw my amendment, Sir.

The amendments were, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN : Now, I will put the main motion to the vote of the House.

The question is—

'That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Tamil Nadu Legislative Council thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 25th January 1969'.

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

APPENDIX.

(Vide answer to starred question No. 68 on page 7.)

மருத்துவ மனையின் பெயர்.	இடவசதியின் வகுப்பு.	நோயாளியின் அல்லது நோயாளி குடும்பத் தலைவரின் மாத வருமானம்.	அன்றாட உணவுக் கட்டணம்.	(4) ரூ. பை.
(1)	(2)	(3)		
1 அரசாங்க மருத்துவ மனைகள்.	பொதுப் பிரிவு	ரூ. 100 முதல் ரூ. 149 வரை		0 75
		ரூ. 150 முதல் ரூ. 199 வரை		1 00
		ரூ. 200 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டு.		1 50
	சிறப்புப் பிரிவுகள்	ஏ. வகுப்பு ஒரு படுக்கை		4 00
		ஏ. வகுப்பு 2 படுக்கைகள்		3 00
		ஏ. வகுப்பு 3 அல்லது 4 படுக்கைகள்		3 00
		பி. வகுப்பு 1 படுக்கை		3 00
		பி. வகுப்பு 2 படுக்கை		1 50
		சி. வகுப்பு		1 00
2 நலம்பேண் மனைகள் உட்பட காசநோய் மருத்துவ மனைகள்.	பொதுப் பிரிவுகள்	ரூ. 100 முதல் ரூ. 149 வரை		1 25
		ரூ. 150 முதல் ரூ. 199 வரை		1 50
		ரூ. 200 அல்லது அதற்கு மேற்பட்டு.		3 38
	சிறப்புப் பிரிவுகள்	ஏ. வகுப்பு		3 38
		பி. வகுப்பு		2 00
		சி. வகுப்பு		4 50
		ஏ. வகுப்பு		3 50
		பி. வகுப்பு		3 50
3 உதகமண்டலத்திலுள்ள தலைமையிட மருத்துவமனையும் குன்னூரிலுள்ள அரசாங்க லாலி மருத்துவமனையும்.	..			

மருத்துவ மனையின் பெயர்.

(1)

இடவசதியின்
வகுப்பு.
(2)

நோயாளியின் அல்லது நோயாளி குடும்பத்
தலைவரின் மாத வருமானம்.
(3)

அன்றாட உணவுக்
கட்டணம்.
(4)

ரூ. பைசா.

4 மனநோய் மருத்துவ மனை பெர்துப் பிரிவு

ரூ. 100 முதல்	ரூ. 149 வரை	..
ரூ. 150 முதல்	ரூ. 199 வரை	..
ரூ. 200, அதற்குமேல்		..

1	25
1	75
3	00

அரசாங்க அலுவலிகளுக்கு
அன்றாடக் கட்டணம்.

ஏனையோருக்கு
அன்றாடக் கட்டணம்.

பெர்துப் பிரிவு

ஏ வகுப்பு—	ரூ.	பைசா.
குறைந்த அளவு	..	2 50
ரூ. 300 முதல் 399 வரை	..	3 00
ரூ. 400 முதல் 499 வரை	..	3 50
ரூ. 500 முதல் 599 வரை	..	4 00
ரூ. 600 முதல் 699 வரை	..	4 50

ரூ. 499 வரைக்கும்—
ரூ. 3 50

ரூ. 500 முதல்
ரூ. 999 வரை—
ரூ. 6 00.

ரூ. 700 முதல் 799 வரை	..	5 00
ரூ. 800 முதல் 899 வரை	..	5 00
ரூ. 900 முதல் 999 வரை	..	5 50
ரூ. 1,000 முதல் 1,099 வரை	..	6 00
ரூ. 1,100 அதற்கு மேல்	..	6 50

ரூ. 1,000 அதற்கு
மேல்—ரூ. 8 00

பி வகுப்பு—

குறைந்த அளவு	..	0 63
ரூ. 100 முதல் 149 வரை	..	1 38
ரூ. 150 முதல் 199 வரை	..	1 75
ரூ. 200, அதற்கு மேல்	..	2 50
ரூ. 100 முதல் 149 வரை		1 25
ரூ. 150 முதல் 199 வரை		1 50
ரூ. 200, அதற்கு மேல்		2 00

0	57
2	00
2	50
3	00
1	25
1	50
2	00

5 மலைப்பகுதிகளிலுள்ள
மருத்துவ மனைகள்.

குறிப்பு:—12 வயதும், அதற்கு குறைந்த வயதும் உள்ள சிறுவர்களுக்கு மேற்சொன்ன கட்டணங்கள் பாதியாகக் குறைக்கப்படும்.

[28th February 1969]